

REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 94, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Številka: 010-02/24-28/
Datum: 3. september 2025

EPA 1884-IX

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 3. 9. 2025 SPREJEL ZAKON O MEDIJIH (ZMed-1) V NASLEDNJEM BESEDILU:

ZAKON

O MEDIJIH (ZMed-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa pravice, obveznosti in odgovornosti pravnih in fizičnih oseb na področju medijev ter javni interes Republike Slovenije na področju medijev in ukrepe za njegovo uresničevanje z namenom zagotavljanja svobode izražanja, zaščite svobode in neodvisnosti medijev, spodbujanja in zaščite medijske pluralnosti ter zaščite novinarske in uredniške avtonomije.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata prvi in drugi odstavek 114. člen Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L št. 321, z dne 17. 12. 2018, str. 36), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2023/444 z dne 16. decembra 2022 o dopolnitvi Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z ukrepi za zagotovitev učinkovitega dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili na enotno evropsko številko za klic v sili „112“ (UL L št. 65 z dne 2. 3. 2023, str. 1).

(3) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje 3., 4., 6., 22. in 25. člena Uredbe (EU) 2024/1083 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o vzpostavitvi skupnega okvira za medijske storitve na notranjem trgu in spremembi Direktive 2010/13/EU (UL L št. 2024/1083 z dne 17. 4. 2024) (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2024/1083).

2. člen (uporaba zakona)

(1) Ta zakon se uporablja za medije, katerih tako sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja medija kot tudi sedež uredništva medija (v nadaljnjem besedilu: uredništvo) sta v Republiki Sloveniji.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ta zakon uporablja tudi za medij, pri katerem je v Republiki Sloveniji ali samo sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja medija ali samo uredništvo, če gre za medij, ki zagotavlja programske vsebine v slovenščini.

(3) Za avdiovizualne medijske storitve se ta zakon uporablja glede vprašanj, ki niso urejena z zakonom, ki ureja avdiovizualne medijske storitve, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(4) Določbe tega zakona o razkritju nasprotja interesov (23. člen), prepovedi spodbujanja nasilja ali sovraštva in ščunjanja k storitvi terorističnih kaznivih dejanj (51. člen), o zaščiti otrok (52. člen) ter oglaševanju, sponzoriranju in promocijskem umeščanju izdelkov (55. do 62. člen) veljajo za vse oblike komuniciranja, namenjenega splošni javnosti, kar zajema tudi dejavnost vplivnežev, ne glede na to, ali štejejo za medij po tem zakonu, razen če je namenjena izključno zasebnemu komuniciranju med posamezniki.

(5) Ne glede na določbe tega člena se glede dodelitve finančne podpore medijem (13. do 17. člen) in ocene koncentracij na medijskem trgu (24. do 40. člen) ta zakon uporablja tudi za izdajatelje, ki nimajo sedeža oziroma stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji.

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Medij je storitev, kot je določena v 56. in 57. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), katere namen je periodično zagotavljanje ali razširjanje programskih vsebin, za katere je uredniško odgovoren izdajatelj medija, splošni javnosti, in sicer na katerem koli nosilcu objavljanja informacij ali po kateri koli komunikacijski poti z namenom obveščanja, izobraževanja, zabave, vplivanja na javno mnenje ali trženja uporabnikov.
2. Programska vsebina je posamezna poljubno dolga, uredniško oblikovana zaključena enota v mediju, ki je v besedilni, slikovni, avdio ali video obliki ali kombinacija navedenih oblik in jo oblikuje izdajatelj, ki je zanjo uredniško odgovoren.
3. Izdajatelj ali izdajateljica medija (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) je fizična ali pravna oseba, ki opravlja dejavnost zagotavljanja ali razširjanja programskih vsebin in ima uredniško odgovornost za izbiro programskih vsebin ter ki določa način, na katerega je ta dejavnost organizirana.
4. Uredniška odgovornost zajema izvajanje postopkov nadzora pri izbiranju, organiziranju in razvrščanju ali umeščanju programskih vsebin, ki jih medij zagotavlja ali razširja. Ta odgovornost se uresničuje z rednim sprejemanjem uredniških odločitev, ki so ključnega pomena za vsakodnevno delovanje medija. Uredniška odgovornost obsega tudi nadzor nad programskimi vsebinami, ki so generirane, delno generirane, izbrane ali razvrščene s pomočjo umetne inteligence, vključno z izbori vsebin in uredniškimi priporočili vsebin za občinstvo.

5. Uredniška odločitev je odločitev, ki se redno sprejema za izvajanje uredniške odgovornosti in je povezana z vsakodnevnim delovanjem izdajatelja medija.
6. Radijska dejavnost je izvirno linearno razširjanje oziroma prenašanje ali oddajanje programskih vsebin v avdio obliki po elektronskih komunikacijskih omrežjih, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja elektronske komunikacije, z namenom prenašanja teh vsebin javnosti.
7. Televizijska dejavnost, avdiovizualna medijska storitev, televizijski program in tematski televizijski program pomeni, kot to določa zakon, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.
8. Operater ali operaterka elektronskih komunikacij (v nadaljnjem besedilu: operater) pomeni, kot to določa zakon, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.
9. Multipleks je del digitalnega telekomunikacijskega radiodifuznega sistema, ki združuje več različnih digitalnih vhodnih kanalov in jih prenaša skupaj.
10. Operater ali operaterka multipleksa (v nadaljnjem besedilu: operater multipleksa) je fizična ali pravna oseba, ki v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije, upravlja multipleks.
11. Spletna platforma pomeni, kot je to določeno v točki (i) 3. člena Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (UL L št. 277 z dne 27. 10. 2022, str. 1), zadnjič dopolnjeni z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/436 z dne 20. oktobra 2023 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo pravil o izvajanju revizij za zelo velike spletne platforme in zelo velike spletne iskalnike (UL L št. 2024/436 z dne 2. 2. 2024).
12. Novinar ali novinarka (v nadaljnjem besedilu: novinar) je oseba, ki redno in neposredno zbira, obdeluje, oblikuje, ustvarja ali razvršča informacije za objavo v medijih in ima z izdajateljem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali drugo redno sodelovanje na podlagi pogodb civilnega prava kot fizična ali samozaposlena oseba ali samostojni novinar.
13. Odgovorni urednik ali odgovorna urednica (v nadaljnjem besedilu: odgovorni urednik) je oseba, odgovorna za izbiro, organizacijo in razvrstitev ali časovno oziroma prostorsko umestitev programskih vsebin v mediju in ki opravlja druge naloge, določene s temeljnim aktom izdajatelja.
14. Uredništvo sestavljajo odgovorni urednik, uredniki in novinarji, ki so zaposleni pri izdajatelju, ter drugi avtorji prispevkov oziroma stalni programski sodelavci, ki na podlagi pogodbe civilnega prava osebno, samostojno in dlje časa opravljajo delo v okoliščinah ekonomske odvisnosti. Če pri izdajatelju ni zaposlenih urednikov ali novinarjev oziroma tudi ni drugih pogodbenih avtorjev prispevkov oziroma stalnih programskih sodelavcev, lahko uredništvo sestavlja samo odgovorni urednik.
15. Vplivneži so ustvarjalci spletnih vsebin, ki objavljajo na spletnih platformah ali platformah za izmenjavo videov ali zvočnih posnetkov in katerih namen je z objavami vplivati na družbo, javno mnenje ali osebno mnenje posameznikov in javnosti ter katerih objave imajo lahko tudi ekonomski interes z namenom monetiziranja vsebine (zbiranja sledilcev z namenom prodaje ali trženja izdelkov in storitev, trženja oglasov in podobno). Za vplivneže štejejo posamezniki, ki periodično objavljajo vsebine in imajo minimalno 10.000 uporabnikov (naročnikov, sledilcev in podobno).

16. Nasprotje interesov so okoliščine, v katerih lahko interes izdajatelja, njegovih poslovnih oseb ali lastnikov izdajatelja vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno obveščanje v mediju. Interes izdajatelja, njegovih poslovnih oseb ali lastnikov izdajatelja iz prejšnjega stavka pomeni premoženjsko ali nepremoženjsko korist za navedene subjekte, njihove družinske člane in druge fizične ali pravne osebe, s katerimi imajo ali so imeli ti subjekti ali njihovi družinski člani osebne, poslovne ali politične stike. Družinski člani iz prejšnjega stavka so zakonec, otroci, posvojenci, starši, posvojitelji, bratje, sestre in osebe, ki s posameznikom živijo v zunajzakonski skupnosti.
17. Vdorna programska oprema za nadzor pomeni, kot je to določeno v dvajsetem odstavku 2. člena Uredbe (EU) 2024/1083.
18. Programska zasnova je sestavni del pogodbe o zaposlitvi med izdajateljem in urednikom ter med izdajateljem in novinarjem, v kateri izdajatelj določi namen izdajanja in temeljna vsebinska izhodišča za delovanje medija.
19. Temeljni akt izdajatelja je akt, ki ga sprejme najvišji organ izdajatelja in v katerem poleg prvin svoje organiziranosti in delovanja kot pravnega subjekta ureja tudi vprašanja, ki jih določa ta zakon (na primer sestavo uredništva, razmerja med izdajateljem in uredništvom, medsebojna razmerja v uredništvu, postopek za imenovanje in razrešitev odgovornega urednika).
20. Medijska pluralnost pomeni različnost in raznovrstnost javno dostopne medijske ponudbe (virov, vsebin in stališč), ki je ključna za delovanje demokratične družbe, ker omogoča raznolikost mnenj, odgovorno in kritično razumevanje družbenih vprašanj ter varuje svobodo izražanja.
21. Medijska pismenost pomeni, kot je to določeno v enaindvajsetem odstavku 2. člena Uredbe (EU) 2024/1083.
22. Koncentracija na medijskem trgu pomeni, kot je to določeno v petnajstem odstavku 2. člena Uredbe (EU) 2024/1083.
23. Javni subjekti so Republika Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti, državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, javne agencije, javni zavodi, javni skladi, javna podjetja, nosilci javnih pooblastil, izvajalci javnih služb in druge pravne osebe javnega prava.
24. Subjekti pod prevladujočim vplivom javnih subjektov so gospodarske družbe ali druge pravne osebe zasebnega prava, na katere imajo javni subjekti neposredni ali posredni prevladujoč vpliv, posamično ali skupaj. Prevladujoči vpliv je zagotovljen, kadar javni subjekti posamično ali skupaj:
 - v gospodarski družbi neposredno ali posredno prek druge gospodarske družbe ali druge pravne osebe zasebnega prava lahko izvajajo prevladujoči vpliv na podlagi večinskega deleža vpisanega kapitala ali imajo pravico nadzora večine ali lahko imenujejo več kot polovico članov poslovnega ali nadzornega organa, ali
 - v drugi pravni osebi zasebnega prava, ki ni gospodarska družba, neposredno ali posredno prek druge gospodarske družbe ali druge pravne osebe zasebnega prava, nastopajo kot ustanovitelji.
25. Dejanski lastnik pomeni, kot je to določeno v 6. točki 3. člena Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma,

spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141, z dne 5. 6. 2015, str. 73), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2023/1113 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev in nekaterih kriptosredstev, in spremembi Direktive (EU) 2015/849 (UL L št. 150 z dne 9. 6. 2023, str. 1).

26. Programske vsebine lastne produkcije so uredniško oblikovane zaključene programske enote, katerih producent je izdajatelj sam, ali pa so bile izdelane po njegovem naročilu in za njegov račun. Za programske vsebine lastne produkcije ne štejejo oglasi, radijska in televizijska prodaja ter neplačana obvestila.
27. Slovenska avdiovizualna dela so avtorska dela, kot so filmi, nadaljevanke ali nanizanke, ki so izvirno izdelana v slovenskem jeziku oziroma italijanskem ali madžarskem jeziku, če so namenjena avtohtoni italijanski ali madžarski narodni skupnosti v Republiki Sloveniji, ali pa so nastala v večinski ali manjšinski produkciji producentov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, če je producent pravna oseba, oziroma producentov, ki imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, če je producent fizična oseba.
28. Slovenska glasba pomeni skladbe, ki se izključno ali v večinskem delu izvajajo v slovenskem jeziku ali so nastale ali so izdane v Republiki Sloveniji.
29. Neodvisni producent pomeni, kot je to določeno v zakonu, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.
30. Oddajni čas zajema vse programske vsebine, ki jih posamezni radijski ali televizijski program razširja v določeni časovni enoti. Dnevni oddajni čas zajema vse programske vsebine, ki jih posamezni radijski ali televizijski program razširja od 0. do 24. ure posameznega dneva, razen programskih vsebin, ki so iz dnevnega oddajnega časa izvzete s tem zakonom. Letni oddajni čas zajema vse programske vsebine, ki jih posamezni radijski ali televizijski program razširja v obdobju od 1. januarja do 31. decembra posameznega leta, razen programskih vsebin, ki so iz letnega oddajnega časa izvzete s tem zakonom.
31. Oglaševanje pomeni objavlanje oglasov ali katerih koli drugih vrst plačanih vsebin (v nadaljnjem besedilu: oglasi), katerih objavo naroči fizična ali pravna oseba z namenom, da bi s tem pospeševala pravni promet proizvodov, storitev, nepremičnin, pravic ali obveznosti, pridobivala poslovne partnerje ali si v javnosti ustvarjala ugled in dobro ime. Oglasi se objavljajo za plačilo ali katero koli drugo obliko monetizacije ali drugo podobno nadomestilo (na primer kompenzacije, plačevanje z blagom ali storitvami) ali z namenom samooglaševanja.

Za oglase ne štejejo:

- obveščanje izdajatelja v zvezi s programskimi vsebinami njegovega medija (na primer napovedi lastnih izdaj oziroma oddaj);
- neodplačne objave v zvezi z izvajanjem javnih služb, kulturnih prireditev, dobrodelnih akcij in akcij, ki so splošnega pomena za varnost prebivalcev Republike Slovenije, ter druge objave v širšem javnem interesu;
- neodplačne objave v zvezi s promocijo zdravja in zdravega načina življenja oziroma opozarjanjem na za zdravje škodljivo hrano in pijačo;
- neodplačne objave v zvezi z varovanjem okolja in podnebnimi spremembami;
- neodplačne predstavitve umetniških del in kulturno-umetniških prireditev;
- neodplačno navajanje producentov, organizatorjev ali sponzorjev oziroma donatorjev umetniških del ter kulturno-umetniških prireditev in dobrodelnih akcij, v okviru medijske predstavitve teh del, prireditev oziroma akcij.

32. Sponzoriranje je katera koli oblika prispevanja k financiranju programskih vsebin s strani fizične ali pravne osebe, ki to stori z namenom promocije ali uveljavitve svojega imena ali firme, dejavnosti, izdelka ali znamke oziroma svoje podobe v javnosti.
33. Promocijsko umeščanje izdelkov pomeni kakršno koli obliko komercialnega sporočila, ki vključuje izdelek, storitev ali znamko za njuno označevanje ali se sklicuje nanje, tako, da se pokažejo ali prikažejo v programski vsebini, v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo.
34. Radijska prodaja pomeni neposredne ponudbe, ki se v zameno za plačilo predvajajo javnosti v radijskem programu zaradi preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi.
35. Televizijska prodaja pomeni, kot je to določeno v zakonu, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.
36. Državno oglaševanje pomeni, kot je to določeno v devetnajstem odstavku 2. člena Uredbe (EU) 2024/1083.
37. Politično oglaševanje pomeni, kot je to določeno v Uredbi (EU) 2024/900 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o preglednosti in ciljanju v političnem oglaševanju (UL L št. 2024/900 z dne 20. 3. 2024).
38. Versko oglaševanje pomeni objavljane oglasov ali katerih koli drugih vrst plačanih vsebin, katerih objavo naroči verska skupnost z namenom vplivanja na versko prepričanje posameznikov ali javnosti. Med versko oglaševanje ne štejejo:
 - cerkvena oznanila,
 - obveščanje verskih skupnosti o lastnih humanitarnih dejavnostih oziroma dobrodelnih akcijah,
 - javni nagovori predstavnikov verskih skupnosti v okviru večjih verskih praznikov, ki se običajno predvajajo v radijskih in televizijskih programih v Republiki Sloveniji.
39. Merjenje občinstva pomeni, kot je to določeno v šestnajstem odstavku 2. člena Uredbe (EU) 2024/1083.
40. Sistem umetne inteligence pomeni, kot je to določeno v 3. členu Uredbe (EU) 2024/1689 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o določitvi harmoniziranih pravil o umetni inteligenci in spremembi uredb (ES) št. 300/2008, (EU) št. 167/2013, (EU) št. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 in (EU) 2019/2144 ter direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1689 z dne 12. 7. 2024; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2024/1689).
41. Generativna umetna inteligenca se nanaša na sisteme umetne inteligence, ki lahko ustvarijo besedila, fotografije, slike, videe in druge programske vsebine v obliki, ki je ni mogoče zlahka razločiti od programskih vsebin, ki jih ustvarijo ljudje.
42. Status nevladne organizacije v javnem interesu na področju medijev pomeni, kot to določata zakon, ki ureja nevladne organizacije, in na njegovi podlagi sprejet podzakonski akt, ki določa kriterije za izkazovanje pomembnejših dosežkov delovanja nevladne organizacije za podelitev statusa nevladne organizacije v javnem interesu na področju kulture in medijev.

II. SVOBODA IZRAŽANJA IN NEODVISNOST MEDIJEV TER NOVINARSKA IN UREDNIŠKA AVTONOMIJA

1. Splošno

4. člen

(svoboda izražanja in neodvisnost medijev)

Dejavnost medijev temelji na svobodi izražanja, nedotakljivosti ter varstvu človekove osebnosti in dostojanstva, svobodnem pretoku informacij in odprtosti medijev za različna mnenja, prepričanja in raznolike vsebine, na avtonomnosti urednikov, novinarjev in drugih avtorjev pri ustvarjanju programskih vsebin v skladu s programskimi zasnovami in poklicnimi kodeksi ter na osebni odgovornosti novinarjev oziroma drugih avtorjev prispevkov in urednikov za posledice njihovega dela.

5. člen

(uredniška in novinarska avtonomija)

(1) Uredniki, novinarji in drugi avtorji prispevkov so v okviru programske zasnove medija in v skladu s temeljnim aktom izdajatelja pri svojem delu neodvisni in samostojni.

(2) Novinar ima pravico zavrniti pripravo novinarskega prispevka ali vsako drugo novinarsko opravilo, če bi bilo to v nasprotju s strokovnimi in etičnimi pravili, merili in standardi novinarstva. Novinar ne more zavrniti dela, ki se nanaša na tehnično urejanje programskih vsebin, povzemanje prispevkov drugih avtorjev ali urejanje poročil.

(3) Novinarju se zaradi izražanja mnenj in stališč, ki so v skladu s programsko zasnovo medija ter strokovnimi pravili, merili in standardi, ali v primeru upravičene zavrnitve priprave prispevka ali drugega dela iz prejšnjega odstavka ne sme odpovedati delovnega razmerja ali prekiniti sklenjene pogodbe z njim, zmanjšati plače, spremeniti statusa v uredništvu ali kako drugače poslabšati njegovega položaja.

(4) Nihče ne sme novinarju brez njegovega soglasja pomensko spremeniti njegovega prispevka.

(5) Vsak novinarski prispevek mora biti podpisan (na primer s celim imenom in priimkom novinarja, navedbo uredništva, začetnicami, umetniškim imenom ali psevdonimom). Podpisovanje prispevkov z izmišljenimi avtorji in neobstoječimi osebami ni dopustno. Uporaba psevdonima je dopustna zaradi zaščite vira ali drugih utemeljenih razlogov, pri čemer mora biti v prispevku jasno označeno, da gre za uporabo psevdonima. Podpisovanje novinarskega prispevka brez vednosti novinarja ali proti njegovi volji ni dopustno.

6. člen

(zaščita vira informacij)

(1) Izdajatelji in njihovi uredniki, novinarji ali drugi avtorji prispevkov morajo zagotoviti zaupnost vira informacij. Razen sodišča in le v primeru, ko to določa kazenska zakonodaja, ne sme nihče zahtevati od izdajatelja, urednika, novinarja, avtorja prispevka ali katere koli druge osebe, ki bi zaradi svojega poklicnega oziroma drugega razmerja z izdajateljem ali njegovim uredništvom lahko imela informacije, povezane z novinarskimi viri ali zaupnim komuniciranjem, ali pa bi jih lahko

identificirale, da razkrije vir informacij ali drugo zaupno komuniciranje. Prav tako se oseb iz prejšnjega stavka ne sme pridržati, preiskovati in kaznovati ali njihovih poslovnih in zasebnih prostorov nadzorovati, preiskati in zaseči, da bi se pridobile informacije, povezane z novinarskimi viri ali zaupnim komuniciranjem, ali bi jih bilo mogoče identificirati, razen če se takšni ukrepi uporabijo na podlagi odločbe sodišča.

(2) Prepovedano je namestiti vdorno programsko opremo za nadzor na katero koli napravo, ki jo pri svojem delu uporabljajo izdajatelji, njihova uredništva, novinarji ali katere koli druge osebe, ki bi zaradi svojega poklicnega oziroma drugega razmerja z izdajateljem ali njegovim uredništvom lahko imele informacije, povezane z novinarskimi viri ali zaupnim komuniciranjem, ali pa bi jih bilo mogoče identificirati, razen če se takšen ukrep uporabi na podlagi odločbe sodišča.

7. člen (odgovorni urednik)

(1) Izdajatelj mora zagotoviti, da ima njegov medij ves čas odgovornega urednika. Pred imenovanjem ali razrešitvijo odgovornega urednika ali imenovanjem vršilca dolžnosti odgovornega urednika mora izdajatelj pridobiti mnenje uredništva, razen če je v temeljnem aktu izdajatelja določen močnejši vpliv uredništva.

(2) Izdajatelj lahko imenuje vršilca dolžnosti odgovornega urednika za največ šest mesecev.

(3) Odgovorni urednik je odgovoren za vsako objavljeno informacijo, če ta zakon ne določa drugače. To vključuje tudi programske vsebine, generirane, delno generirane, izbrane ali razvrščene s sistemi umetne inteligence, vključno z izbiro vsebin in uredniškimi priporočili vsebin za uporabnike. Če ima medij več odgovornih urednikov, je vsak od njih odgovoren za objave informacij v tistem programskem sklopu, za katerega je odgovoren.

2. Status samostojnega novinarja

8. člen (pridobitev statusa samostojnega novinarja)

(1) Status samostojnega novinarja posameznik pridobi z vpisom v razvid samostojnih novinarjev pri ministrstvu, pristojnem za medije (v nadaljnjem besedilu: pristojno ministrstvo). O vpisu v razvid odloči pristojno ministrstvo z odločbo.

(2) V razvid iz prejšnjega odstavka se vpiše, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima dokazilo o aktivnem znanju slovenskega jezika, če ni državljan Republike Slovenije;
- ima dokazila o objavah v medijih;
- samostojno opravlja novinarsko dejavnost kot edini ali glavni poklic;
- mu ni s pravnomočno sodno odločbo prepovedano opravljanje te dejavnosti;
- ne opravlja dejavnosti ali sodeluje pri opravljanju dejavnosti, ki so v nasprotju z naravo novinarskega dela, kot jih določajo mednarodni strokovni in etični standardi novinarske dejavnosti (na primer trženjska svetovanja, odnosi z javnostjo, oglaševanje izdelkov ali storitev).

(3) Vloga za vpis v razvid samostojnih novinarjev vsebuje naslednje podatke:

- ime in priimek predlagatelja;

- datum in kraj rojstva;
- enotna matična številka občana (EMŠO);
- davčna številka;
- ulica in kraj stalnega prebivališča ter ulica in kraj morebitnega začasnega prebivališča;
- sedež opravljanja dejavnosti;
- podatek o državljanstvu;
- dan želenega vpisa v razvid.

(4) Postopek za pridobitev statusa samostojnega novinarja se začne na podlagi vloge pri pristojnem ministrstvu, ki ji predlagatelj priloži dokazila o izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka tega člena in mnenje najmanj enega strokovnega združenja novinarjev.

(5) Na podlagi vloge in mnenja iz prejšnjega odstavka izda pristojno ministrstvo odločbo o vpisu v razvid samostojnih novinarjev, če so izpolnjeni pogoji, določeni v drugem odstavku tega člena.

(6) Predlagatelj, ki izpolnjuje vse pogoje za vpis, se v razvid samostojnih novinarjev vpiše z dnem, navedenem v odločbi.

(7) Način izpolnjevanja pogojev za vpis v razvid samostojnih novinarjev natančneje določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) z uredbo.

9. člen

(vodenje razvida samostojnih novinarjev)

(1) Samostojni novinar sporoči pristojnemu ministrstvu vsako spremembo podatkov, ki se vodijo v razvidu samostojnih novinarjev, in vsa dejstva, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena, v 15 dneh po nastanku spremembe.

(2) Samostojni novinar na zahtevo pristojnega ministrstva predloži dokazila, iz katerih je razvidno, da izpolnjuje pogoje za vpis iz drugega odstavka prejšnjega člena. Rok za predložitev dokazil ne sme biti krajši od 15 dni.

(3) Pristojno ministrstvo preverja izpolnjevanje pogojev za vpis v razvid samostojnih novinarjev v skladu s prejšnjim odstavkom tudi na predlog strokovnih združenj novinarjev, Finančne uprave Republike Slovenije in Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES).

(4) Podatki o imenu in priimku samostojnih novinarjev so javno dostopni na spletni strani pristojnega ministrstva. Drugi podatki iz razvida samostojnih novinarjev so dostopni le, če tako določa zakon.

(5) V uredbi iz sedmega odstavka prejšnjega člena se natančneje določijo način vodenja razvida samostojnih novinarjev, podrobnejši postopek za vpis v razvid samostojnih novinarjev in način pridobivanja podatkov iz njega ter način in postopek občasnega preverjanja izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.

10. člen

(izbris iz razvida samostojnih novinarjev)

(1) Pristojno ministrstvo izda odločbo o odvzemu statusa samostojnega novinarja in izbriše iz razvida samostojnih novinarjev, če samostojni novinar:

- ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka 8. člena tega zakona,
- v roku ne predloži dokazil iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Samostojni novinar se izbriše iz razvida samostojnih novinarjev tudi na njegovo zahtevo. Iz razvida samostojnih novinarjev se izbriše z dnem, ki ga predlaga, vendar ne prej kot z dnem prejema vloge, predložene pristojnemu ministrstvu, razen če gre za primer zakonske nezdržljivosti s statusom samostojnega novinarja.

3. Informacije za medije in samostojne novinarje

11. člen

(informacije za medije in samostojne novinarje)

(1) Informacije za medije in samostojne novinarje (v nadaljnjem besedilu: informacije) so informacije, ki jih subjekti, ki jih kot zavezanec določa zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja (v nadaljnjem besedilu: zavezanec), pošljejo medijem, ki so vpisani v razvid medijev ali v ustrezen register v drugi državi, članici Evropske unije, ali samostojnim novinarjem, ki so vpisani v razvid samostojnih novinarjev, kot odgovor na vprašanje in so vezane na delovno področje zavezanca, ter informacije, ki jih zavezanci na lastno pobudo pošljejo medijem ali samostojnim novinarjem. Informacije morajo biti resnične, pravilne in celovite.

(2) Vsak zavezanec za omogočanje pošiljanja informacij za medije in samostojne novinarje določi odgovorno osebo in javno objavi njeno osebno ime, službeno telefonsko številko in naslov službene elektronske pošte. Če ima zavezanec vzpostavljeno službo za odnose z javnostmi, se lahko objavita le telefonska številka in naslov elektronske pošte te službe.

(3) Zavezanec pošlje mediju oziroma samostojnemu novinarju odgovor na vprašanje najpozneje v petih delovnih dneh od prejema vprašanja. Iz odgovora morata biti razvidna ime medija oziroma samostojnega novinarja, ki je zastavil vprašanje, in vsebina vprašanja. Če je medij oziroma samostojni novinar postavil zavezancu več vprašanj, mora zavezanec odgovoriti na vsako vprašanje posebej.

(4) Medij oziroma samostojni novinar lahko zahteva dodatna pojasnila v treh dneh od prejema odgovora. Zavezanec mu pojasnila pošlje nemudoma oziroma najpozneje v treh delovnih dnevih od prejema zahteve za dodatna pojasnila.

(5) Zavezanec lahko mediju oziroma samostojnemu novinarju zavrne ali delno zavrne odgovor na vprašanje, če so zahtevane informacije izvzete iz prostega dostopa po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, ali če odgovor na vprašanje ni vezan na delovno področje zavezanca. Zavezanec o zavrnitvi ali delni zavrnitvi odgovora na vprašanje pisno obvesti medij oziroma samostojnega novinarja do konca naslednjega delovnega dne od prejema vprašanja.

(6) Zavrnilni ali delno zavrnilni odgovor iz tretjega in petega odstavka tega člena se šteje kot zavrnilna odločba.

(7) Pritožba zoper zavrnilno odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena le, če zavrnilni ali delno zavrnilni odgovor na vprašanje izhaja iz dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva in če je medij oziroma samostojni novinar zavezancu postavil pisno vprašanje.

(8) O pritožbi zoper odločbo iz šestega odstavka tega člena, ki mora biti v pisni obliki, odloča organ, pristojen za odločanje o pritožbi po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Zavezanec odločbo, izdano na podlagi pritožbe, izvrši nemudoma, najpozneje pa v petih delovnih dnevih od vročitve odločbe.

(9) Če je bila informacija za medije in samostojne novinarje v mediju objavljena v celoti in dobesečno, avtor programskega prispevka in odgovorni urednik nista odškodninsko in kazensko odgovorna za vsebinsko pravilnost objave javne informacije. Za resničnost, pravilnost in celovitost take informacije je odgovoren zavezanec, ki jo je dal.

(10) Za nadzor nad izvajanjem tega člena je pristojen organ, pristojen za odločanje o pritožbi po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

III. SPODBUJANJE IN ZAŠČITA MEDIJSKE PLURALNOSTI

1. Javni interes na področju medijev

12. člen

(javni interes na področju medijev)

(1) Javni interes na področju medijev zajema:

- pravico državljanov oziroma državljanek Republike Slovenije, Slovencev po svetu, pripadnikov oziroma pripadnic slovenskih narodnih manjšin v Avstriji, Hrvaški, Italiji in Madžarski, avtohtone italijanske in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji ter romske skupnosti, ki živi v Republiki Sloveniji, do javnega obveščanja in celovite obveščenosti;
- pravico oseb z invalidnostmi do javnega obveščanja in obveščenosti v njim prilagojenih tehnikah, oblikah in jezikih ter pravico oseb z invalidnostjo do javnega obveščanja in obveščenosti o zadevah, povezanih z invalidnostjo;
- pravico do javnega obveščanja in obveščenosti na lokalnih območjih;
- medijsko pluralnost in raznovrstnost programskih vsebin;
- medijsko pismenost;
- neodvisno, etično in verodostojno novinarstvo ter spodbujanje samoregulacije v medijih;
- preiskovalno novinarstvo;
- kulturno in umetniško ustvarjalnost v medijih;
- uredniško in novinarsko avtonomijo ter neodvisnost medijev.

(2) Za uresničevanje javnega interesa na področju medijev zagotavlja Republika Slovenija sredstva v državnem proračunu.

(3) Za zagotavljanje pravice do javnega obveščanja in obveščenosti na lokalnih območjih lahko samoupravne lokalne skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja lokalno samoupravo, zagotavljajo sredstva v občinskih proračunih.

2. Finančna podpora medijem

13. člen

(vrste in namen finančnih podpor)

(1) Za uresničevanje javnega interesa na področju medijev podpira Republika Slovenija s proračunskimi sredstvi za medije, zagotovljenimi pri pristojnem ministrstvu, naslednje projekte in programe:

- ustvarjanje programskih vsebin v javnem interesu v splošnoinformativnih tiskanih medijih, radijskih in televizijskih programih ter digitalnih medijih, pri čemer se za ta namen zagotovijo sredstva v letni višini, ki ustreza vrednosti enega odstotka zneska prispevka za programe RTV Slovenija, ki je bil zbran v prejšnjem letu;
- dejavnost programov s statusom posebnega pomena, pri čemer se za ta namen zagotovijo sredstva v letni višini, ki ustreza vrednosti treh odstotkov zneska prispevka za programe RTV Slovenija, ki je bil zbran v prejšnjem letu;
- ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin, namenjenih osebam z invalidnostmi v njim prilagojenih tehnikah, oblikah in jezikih ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture;
- ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin reprezentativnih invalidskih organizacij, namenjenih osebam z invalidnostjo;
- delovanje nevladnih organizacij, ki imajo status nevladne organizacije v javnem interesu na področju medijev, in sicer že najmanj 12 mesecev pred oddajo vloge na javni poziv oziroma javni razpis;
- razvoj novih programskih vsebin, oblik in orodij za novinarsko delo ali doseganje novih občinstev.

(2) Status nevladne organizacije v javnem interesu na področju medijev lahko pridobijo nevladne organizacije, ki delujejo na vsaj enem izmed naslednjih področij:

- izvajajo dejavnosti na področju medijev,
- prispevajo k razvoju področja medijev,
- združujejo poklice na posameznih področjih medijev,
- se ukvarjajo s strokovnimi vprašanji na posameznih področjih medijev,
- izvajajo dejavnosti na področju medijske pismenosti in drugih programov, ki prispevajo k ozaveščenosti o pomenu odgovornega novinarstva in svobode izražanja.

(3) Poleg projektov in programov iz prvega odstavka tega člena Republika Slovenija za uresničevanje javnega interesa na področju medijev s proračunskimi sredstvi za medije, zagotovljenimi pri pristojnem ministrstvu, zagotavlja finančno podporo medijem tudi v okviru naslednjih posebnih shem državnih pomoči:

- finančna podpora za digitalni prehod tiskanih medijev, kot je določena v 16. členu tega zakona;
- finančna podpora za digitalne medije, kot je določena v 17. členu tega zakona.

(4) Finančne podpore iz prejšnjega odstavka so večletne.

(5) Pogoji za dodelitev finančne podpore iz tega člena je predhodna odobritev sheme državne pomoči v skladu s predpisi, ki urejajo državne pomoči.

14. člen

(osnovni pogoji in merila za dodelitev finančne podpore)

(1) Osnovni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za dodelitev finančne podpore iz prejšnjega člena, so:

- skladnost projekta ali programa oziroma dejavnosti izdajatelja z javnim interesom na področju medijev;
- izpolnjevanje zakonskih pogojev za opravljanje dejavnosti (na primer vpis v poklicni ali poslovni register, registracija dejavnosti, dovoljenje za izvajanje dejavnosti);
- zagotovljenost ustreznih strokovnih sposobnosti in izkušenj;
- zagotavljanje preglednosti podatkov o lastništvu medijev, državnem oglaševanju in razkritju nasprotja interesov.

(2) Osnovna merila, na podlagi katerih se presoja upravičenost do dodelitev finančne podpore iz prejšnjega člena, so:

- pomen izvedbe projekta ali programa za uresničevanje javnega interesa na področju medijev;
- kakovost in izvirnost projekta ali programa;
- strokovne reference izdajatelja in sodelujočih pri izvedbi projekta ali programa;
- doseg medija oziroma število uporabnikov medija ali učinkovitost doseganja ciljnih občinstev;
- ustreznost finančnega načrta za izvedbo projekta ali programa.

(3) Glede na značilnosti posamezne vrste finančne podpore iz prejšnjega člena se lahko pri presoji upravičenosti financiranja posameznega projekta ali programa upoštevajo tudi ta prednostna merila:

- spoštovanje profesionalnih in etičnih standardov novinarskega dela;
- spoštovanje načel novinarske in uredniške avtonomije;
- spoštovanje prepovedi spodbujanja nasilja ali sovraštva in ščunjanja k storitvi terorističnih kaznivih dejanj;
- spoštovanje zakonskih zahtev v zvezi s plačilom za delo, delovnim časom, počitki, opravljanjem dela na podlagi pogodb civilnega prava kljub obstoju elementov delovnega razmerja ali v zvezi z zaposlovanjem na črno;
- ohranjanje novinarskih delovnih mest za nedoločen čas;
- zagotavljanje rednega izobraževanja in usposabljanja novinarjev, programskih delavcev ali drugih ključnih poklicev v medijih;
- nepridobitnost medija, ki pomeni, da izdajatelj v skladu z ustanovitvenim aktom dobiček ali presežek prihodkov nad odhodki uporablja izključno za doseganje namenov ali ciljev na področju izdajanja medija in premoženja ne deli med svoje ustanovitelje, družbenike, člane ali druge osebe;
- status nevladne organizacije v javnem interesu na področju medijev;
- dostopnost programskih vsebin osebam z invalidnostmi v njim prilagojenih tehnikah, oblikah in jezikih;
- zagotavljanje visokih programskih deležev lastne produkcije, slovenskih avdiovizualnih del in slovenske glasbe.

(4) Prednostna merila iz prejšnjega odstavka prinašajo dodatno število točk za projekte in programe, ki ta merila izpolnjujejo. Pri presoji prednostnih meril iz tretje oziroma četrte alineje prejšnjega odstavka se upoštevajo pravnomočne sodbe oziroma odločbe.

(5) Vlada z uredbo podrobneje določi osnovne pogoje ter osnovna in prednostna merila iz tega člena ter podrobnejše pogoje in merila za dodeljevanje državnih pomoči. Uredba ne sme določati dodatnih osnovnih pogojev ter dodatnih osnovnih in prednostnih meril ter pogojev in meril za dodeljevanje državnih pomoči.

(6) Finančne podpore za namene iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena ne morejo pridobiti:

- izdajatelji, ki so javni subjekti ali so subjekti pod prevladujočim vplivom javnih subjektov;
- izdajatelji, ki so politične stranke ali pa so te neposredni ali posredni lastnik ali ustanovitelj izdajatelja;
- izdajatelji, ki nimajo izpolnjenih pravnih, finančnih ali pogodbenih obveznosti do pristojnega ministrstva kot financerja in do posrednih proračunskih uporabnikov;
- izdajatelji, katerih odgovorni uredniki ali osebe, ki so jih nadomeščale, so bili v zadnjih dveh letih pravnomočno obsojeni za kaznivo dejanje javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti iz 297. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 54/15, 6/16 – popr., 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21, 105/22 – ZZNŠPP, 16/23 in 107/24 – odl. US).

(7) Ne glede na prejšnji odstavek omejitev iz prve alineje prejšnjega odstavka ne velja za izdajatelje, ki imajo status programa posebnega pomena.

(8) Za zadnji dve leti iz četrte alineje šestega odstavka tega člena šteje obdobje dveh let neposredno pred objavo javnega poziva ali javnega razpisa iz prvega odstavka 15. člena tega zakona.

15. člen (postopek dodelitve finančne podpore)

(1) O razdelitvi sredstev za namene iz 13. člena tega zakona odloča pristojno ministrstvo na predlog strokovne komisije in na podlagi izvedenega postopka javnega poziva ali javnega razpisa, po postopku, kot je določen v zakonu, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo.

(2) Člane strokovne komisije izmed strokovnjakov za področje medijev imenuje pristojno ministrstvo v skladu z zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo. Člani strokovne komisije ne morejo biti:

- funkcionarji, poslanci in člani vodstev ali izvršilnih organov političnih strank;
- delavci, zaposleni v državnih organih;
- delavci, ki imajo z izdajateljem ali oglaševalsko organizacijo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali drugo dolgotrajno sodelovanje na podlagi pogodb civilnega prava;
- osebe, ki imajo v lasti več kot en odstotek kapitala ali upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja ali oglaševalski organizaciji;
- osebe, ki jim je bila v zadnjih dveh letih s pravnomočno odločbo izrečena globa zaradi kršitve prepovedi spodbujanja nasilja ali sovraštva in ščunjanja k storitvi terorističnih kaznivih dejanj iz 51. člena tega zakona.

(3) Prijavitelj, ki je dobil sredstva na javnem pozivu oziroma javnem razpisu in ni izpolnil pogojev, določenih v tem zakonu ali besedilu javnega poziva oziroma javnega razpisa, ali ni izvedel projekta ali programa, mora dodeljena sredstva vrniti.

16. člen (finančna podpora za digitalni prehod tiskanih medijev)

(1) Finančna podpora za digitalni prehod tiskanih medijev iz prve alineje tretjega odstavka 13. člena tega zakona je lahko namenjena za:

- sofinanciranje izdajateljev za prehod obstoječih tiskanih medijev na digitalno izdajanje;
- sofinanciranje izdajateljev za produkcijo v tiskanih medijih, s katero se krijejo stroški plač novinarjev in drugi uredniški stroški, povezani z ustvarjanjem programskih vsebin;
- sofinanciranje izdajateljev za distribucijo tiskanih medijev, s katero se krijejo stroški, povezani z dostavo tiskanih medijev;
- sofinanciranje pravnih in fizičnih oseb za sklenitev digitalne naročnine.

(2) Do sredstev iz prve do tretje alineje prejšnjega odstavka so upravičeni izdajatelji nacionalnih in regionalnih splošnoinformativnih tiskanih medijev, ki poleg osnovnih pogojev iz prvega odstavka 14. člena tega zakona izpolnjujejo tudi naslednje posebne pogoje:

- so vpisani v razvid medijev že najmanj 12 mesecev pred oddajo vloge na javni poziv oziroma javni razpis;
- izhajajo najmanj 12-krat na leto;

- imajo minimalno naklado 1500 izvodov;
- izhajajo v slovenščini;
- so namenjeni splošni javnosti v Republiki Sloveniji;
- objavljajo večinski delež izvirnih programskih vsebin lastne produkcije, ki niso bile delno ali v celoti ustvarjene s sistemi generativne umetne inteligence, in s katerimi pokrivajo različne aktualne družbene, politične, gospodarske in kulturne teme;
- so pod enakimi pogoji dostopni širši javnosti in zagotavljajo dostopnost za osebe z invalidnostmi;
- imajo avtonomno uredniško politiko;
- imajo v uredništvu zaposlenih najmanj toliko oseb, da njihov skupni delovni čas ustreza vsaj petim zaposlenim za polni delovni čas, in sicer že najmanj 12 mesecev pred oddajo vloge na javni poziv oziroma javni razpis ter najmanj za celotno obdobje trajanja finančne podpore;
- ponujajo naročniški model že najmanj 12 mesecev pred oddajo vloge na javni poziv oziroma javni razpis.

(3) Do sredstev iz četrte alineje prvega odstavka tega člena so upravičene pravne in fizične osebe, ki so davčni rezidenti v Republiki Sloveniji in se odločijo za digitalno naročnino pri izdajatelju, ki izdaja medij najmanj eno leto pred objavo javnega razpisa ali poziva.

(4) Poleg medijev iz šestega odstavka 14. člena tega zakona do sredstev iz tega člena niso upravičeni:

- brezplačniki,
- občinska glasila,
- publikacije, namenjene posameznim poklicem, panogam ali političnim strankam.

(5) Vlada z uredbo iz petega odstavka 14. člena tega zakona podrobneje določi tudi posebne pogoje ter podrobnejše pogoje in merila za dodeljevanje finančne podpore iz tega člena. Uredba ne sme določati dodatnih posebnih pogojev ter dodatnih pogojev in meril za dodeljevanje finančne podpore.

17. člen

(finančna podpora za digitalne medije)

(1) Finančna podpora za digitalne medije iz druge alineje tretjega odstavka 13. člena tega zakona je namenjena sofinanciranju produkcije digitalnih medijev, s katero se krijejo stroški plač novinarjev in drugi stroški, povezani s produkcijo digitalnih medijev.

(2) Do sredstev iz prejšnjega odstavka so upravičeni izdajatelji digitalnih medijev, ki poleg osnovnih pogojev iz prvega odstavka 14. člena tega zakona izpolnjujejo tudi naslednje posebne pogoje:

- so vpisani v razvid medijev že najmanj 12 mesecev pred oddajo vloge na javni poziv oziroma javni razpis;
- izhajajo v slovenščini;
- imajo minimalni doseg 10.000 posameznih uporabnikov v zadnjih 12 mesecih;
- so namenjeni splošni javnosti v Republiki Sloveniji;
- objavljajo večinski delež izvirnih programskih vsebin lastne produkcije, ki niso bile delno ali v celoti ustvarjene s sistemi generativne umetne inteligence, in s katerimi pokrivajo različne aktualne družbene, politične, gospodarske in kulturne teme;
- so pod enakimi pogoji dostopni širši javnosti in zagotavljajo dostopnost za osebe z invalidnostmi;
- imajo avtonomno uredniško politiko;

- imajo v uredništvu zaposlenih najmanj toliko oseb, da njihov skupni delovni čas ustreza vsaj trem zaposlenim za polni delovni čas;
- delujejo izključno v digitalnem okolju, z izjemo občasnih izdaj tiskanih različic digitalnih edicij.

(3) Poleg medijev iz šestega odstavka 14. člena tega zakona do sredstev iz tega člena niso upravičeni:

- občinska glasila;
- digitalni mediji, namenjeni posameznim poklicem, panogam ali političnim strankam;
- spletna mesta tiskanih medijev ter radijskih in televizijskih programov.

(4) Vlada z uredbo iz petega odstavka 14. člena tega zakona podrobneje določi tudi posebne pogoje ter podrobnejše pogoje in merila za dodeljevanje finančne podpore iz tega člena. Uredba ne sme določati dodatnih posebnih pogojev ter dodatnih pogojev in meril za dodeljevanje finančne podpore.

18. člen (pregled medijske pluralnosti)

(1) Z namenom preverjanja uresničevanja javnega interesa na področju medijev in ugotavljanja učinkov finančnih podpor pristojno ministrstvo na vsake tri leta pripravi pregled medijske pluralnosti.

(2) Pregled medijske pluralnosti zajema zlasti naslednje ključne elemente:

- pregled lastništva medijev,
- pregled medijskega in oglaševalskega trga,
- pregled zastopanosti različnih družbenih skupin, interesov in svetovnih nazorov v medijih,
- pregled raznolikosti programskih vsebin in novinarskih žanrov v medijih,
- pregled dostopnosti do informacij na lokalnih območjih,
- pregled trga dela v medijih.

19. člen (obveznost pošiljanja ali dajanja na voljo podatkov o medijih)

(1) Na podlagi pisne zahteve pristojnega ministrstva izdajatelj, operater, oglaševalska organizacija ali zakupnik medijskega prostora pošlje ali da na voljo statistične podatke o medijih, s katerimi razpolaga, kadar so ti podatki potrebni za pripravo pregleda medijske pluralnosti iz prejšnjega člena.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka ne zajemajo podatkov, ki predstavljajo osebne podatke ali poslovne skrivnosti.

(3) Zahtevani podatki morajo biti sorazmerni z namenom, za katerega bodo uporabljeni. V pisni zahtevi iz prvega odstavka tega člena pristojno ministrstvo jasno opredeli:

- katere podatke želi pridobiti;
- namen uporabe podatkov;
- na kakšen način se želi seznaniti z vsebino zahtevanega podatka (prepis, fotokopija, elektronski zapis).

(4) Za pošiljanje prepisa, fotokopije ali elektronskega zapisa zahtevanega podatka lahko izdajatelj, operater, oglaševalska organizacija ali zakupnik medijskega

prostora zaračuna pristojnemu ministrstvu le materialne stroške, če ti stroški ne presegajo 20 eurov (z vključenim DDV).

3. Preglednost podatkov o medijih

20. člen (razvid medijev)

(1) Pristojno ministrstvo kot uradno evidenco upravlja razvid medijev, v katerem obdeluje naslednje podatke:

- ime medija;
- dan začetka izdajanja oziroma delovanja medija;
- ime in priimek izdajatelja, stalno prebivališče in davčna številka, če je izdajatelj fizična oseba;
- firma izdajatelja, sedež, davčna številka in matična številka, če je izdajatelj pravna oseba;
- ime in priimek odgovorne osebe izdajatelja, če je izdajatelj fizična oseba, ali ime in priimek zakonitega zastopnika, če je izdajatelj pravna oseba;
- kontaktni podatki izdajatelja (telefonska številka, elektronski naslov);
- zvrst in časovni interval razširjanja medija;
- ime in priimek odgovornega urednika;
- sedež uredništva ali stalno prebivališče odgovornega urednika, če funkcijo uredništva opravlja odgovorni urednik sam;
- prevladujoče zvrsti programskih vsebin, ki jih medij zagotavlja oziroma razširja;
- način in območje razširjanja programskih vsebin;
- jezik razširjanja programskih vsebin;
- vire in način financiranja medija;
- znesek sredstev, ki jih je izdajatelj prejel od javnih subjektov ali subjektov pod prevladujočim vplivom javnih subjektov, z navedbo financerja, namena prejetja sredstev in pravne podlage za prejetje oziroma izplačilo sredstev;
- skupni letni znesek sredstev, ki jih je izdajatelj prejel iz naslova državnega oglaševanja, in skupni letni znesek prihodkov iz oglaševanja, ki jih je izdajatelj prejel od javnih subjektov iz tretjih držav ali subjektov pod prevladujočim vplivom javnih subjektov iz tretjih držav;
- ime in priimek vseh neposrednih ali posrednih lastnikov izdajatelja, če so ti lastniki fizične osebe, ali firma, sedež, davčna številka in matična številka vseh neposrednih ali posrednih lastnikov izdajatelja, če so ti lastniki pravne osebe, z navedbo lastniških deležev oziroma deležev upravljavskih ali glasovalnih pravic v kapitalu oziroma premoženju izdajatelja, ki jim omogočajo vplivanje na poslovanje in strateško odločanje izdajatelja, kar vključuje neposredno ali posredno lastništvo države oziroma javnih subjektov ali subjektov pod prevladujočim vplivom javnih subjektov;
- ime in priimek dejanskega lastnika izdajatelja, če je dejanski lastnik fizična oseba, ali firma, sedež, davčna številka in matična številka, če je dejanski lastnik pravna oseba;
- spremembe podatkov iz tega odstavka in dan prenehanja izdajanja oziroma delovanja medija.

(2) Pristojno ministrstvo obdeluje podatke iz prejšnjega odstavka z namenom izvajanja nadzora nad določbami tega zakona ter za zagotavljanje preglednosti delovanja, upravljanja, lastništva in financiranja medijev, s čimer se zagotavljajo ti cilji:

- uporabniki medijev lahko prepoznajo in razumejo morebitna nasprotja interesov;
- zagotovitev učinkovitega orodja za odvrčanje od poseganja v uredniško neodvisnost in s tem v omejevanje tovrstnih tveganj;

- prispevanje k odprtemu in pravičnemu tržnemu okolju ter povečanje odgovornosti medijev do uporabnikov medijev.

(3) Izdajatelj najpozneje v 30 dneh po začetku izdajanja oziroma delovanja medija oziroma od nastanka spremembe oziroma prenehanja delovanja pošlje pristojnemu ministrstvu podatke iz prvega odstavka tega člena z izpolnitvijo spletnega obrazca, dostopnega na spletni strani pristojnega ministrstva.

(4) Evidenca iz prvega odstavka tega člena je javno dostopna na spletni strani pristojnega ministrstva, razen podatkov o davčni številki in stalnem prebivališču fizičnih oseb.

(5) Pristojno ministrstvo zbira in obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena, dokler izdajatelj izvaja dejavnost razširjanja programskih vsebin oziroma do prenehanja delovanja medija. Po tem se podatki hranijo trajno, vendar niso več javno dostopni na spletni strani pristojnega ministrstva, ampak lahko do njih dostopa le tisti, ki izkaže pravni ali raziskovalni interes.

(6) Podatki iz tretje do vključno pete alineje prvega odstavka tega člena in od štirinajste do vključno sedemnajste alineje prvega odstavka tega člena se v razvidu medijev samodejno osvežujejo z zajemanjem podatkov iz podatkovnih zbirk teh organov oziroma subjektov:

- AJPES;
- Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: AKOS);
- ministrstva, pristojnega za finance;
- Uprave Republike Slovenije za javna plačila.

(7) V razvid medijev se ne vpisujejo:

- vplivneži;
- bilteni, katalogi in drugi nosilci objavljanja informacij, ki so namenjeni izključno oglaševanju, poslovnemu komuniciranju, izobraževalnemu procesu ali notranjemu delu pravnih oseb in drugih organizacij;
- Uradni list Republike Slovenije in druge uradne objave, ki jih določajo predpisi;
- spletne strani državnih organov, samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencij, javnih zavodov, javnih skladov, javnih podjetij, nosilcev javnih pooblastil, izvajalcev javnih služb in drugih pravnih oseb javnega prava;
- šolska glasila;
- plakati, letaki, prospekti in transparenti.

21. člen

(sporočanje podatkov o financiranju dejavnosti na področju medijev)

(1) Javni subjekti in subjekti pod prevladujočim vplivom javnih subjektov vsako leto do konca februarja pošljejo pristojnemu ministrstvu z izpolnitvijo spletnega obrazca, dostopnega na spletni strani pristojnega ministrstva, podatke o višini sredstev ali drugih prispevkih, namenjenih financiranju dejavnosti na področju medijev v prejšnjem letu, vključujoč sredstva in druge prispevke, namenjene oglaševanju, sponzoriranju in promocijskemu umeščanju izdelkov v medijih, plačila za objavo naročenih programskih vsebin v medijih in donacije izdajateljem ter podatke o končnih prejemnikih (izdajateljih) teh sredstev oziroma prispevkov.

(2) Pristojno ministrstvo podatke iz prejšnjega odstavka javno objavi na svoji spletni strani.

22. člen (kolofon)

(1) Z namenom natančne in jasne seznaitve uporabnikov medijev s tem, kdo je odgovoren za objavljene programske vsebine, izdajatelj na primernem mestu v mediju, če to ni mogoče, pa na svoji spletni strani, zagotovi objavo teh podatkov:

- ime in priimek oziroma firma in sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja;
- ime in priimek oziroma firma in sedež oziroma stalno prebivališče dejanskega lastnika medija;
- ime in priimek odgovornega urednika;
- število tiskanih izvodov, kadar gre za tiskani medij;
- elektronski naslov ali naslov spletne strani izdajatelja, ki omogoča hitro navezovanje stika z izdajateljem.

(2) Izdajatelj svojim uporabnikom omogoči enostaven in neposreden dostop do teh podatkov:

- ime in priimek oziroma firma in sedež vseh neposrednih ali posrednih lastnikov izdajatelja z navedbo lastniških deležev oziroma deležev upravljavskih ali glasovalnih pravic v kapitalu oziroma premoženju izdajatelja, ki jim omogočajo vplivanje na poslovanje in strateško odločanje izdajatelja, kar vključuje neposredno ali posredno lastništvo države oziroma javnega subjekta ali subjekta pod prevladujočim vplivom javnega subjekta;
- skupni letni znesek sredstev, ki jih je izdajatelj prejel iz naslova državnega oglaševanja, in skupni letni znesek prihodkov iz oglaševanja, ki jih je izdajatelj prejel od javnih subjektov iz tretjih držav ali od subjektov pod prevladujočim vplivom javnih subjektov iz tretjih držav.

(3) Izdajatelj radijskega programa objavi ime oziroma identifikacijo svojega programa najmanj enkrat na vsako uro oddajanja.

(4) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena veljajo tudi za avdiovizualne medijske storitve.

23. člen (razkritje nasprotja interesov)

Izdajatelj na mestu objave programske vsebine razkrije vsako dejansko ali možno nasprotje interesov, ki bi lahko vplivalo na obveščanje javnosti. Razkritje mora biti objavljeno na način, ki je jasno razumljiv in dostopen javnosti.

4. Ocena koncentracij na medijskem trgu

24. člen (pristojnost in financiranje AVK)

(1) Za oceno koncentracij na medijskem trgu (v nadaljnjem besedilu: medijska koncentracija) po tem zakonu in v skladu z 22. členom Uredbe (EU) 2024/1083 je pristojna Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: AVK).

(2) Pojmi, določeni v 3. členu Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L št. 24, z dne 29. 1. 2004) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 139/2004), in s tem členom

neposredno povezani pojmi iz Uredbe 139/2004, ki se uporabljajo v postopku presoje medijske koncentracije, nadzora medijske koncentracije ali prekrškovnem postopku po tem zakonu, se uporabljajo v pomenu, določenim z Uredbo 139/2004.

(3) Postopek ocene medijske koncentracije po tem zakonu je ločen in samostojen od drugih postopkov za presojo koncentracije po zakonu, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

(4) Sredstva za izvajanje nalog AVK iz tega poglavja se zagotovijo iz državnega proračuna. Sredstva se zagotavljajo v obsegu, ki omogoča izvajanje nalog in pristojnosti AVK.

25. člen

(začetek postopka ocene medijske koncentracije)

(1) Postopek ocene medijske koncentracije se začne na podlagi priglasitve ali po uradni dolžnosti v primerih, ki jih določa ta zakon.

(2) Medijsko koncentracijo je treba priglasiti pri AVK pred začetkom njenega izvrševanja, vendar najpozneje 30 dni od sklenitve pogodbe, objave javne ponudbe ali kakršnekoli druge pridobitve kontrole. Rok za priglasitev začne teči na dan prvega od teh dogodkov.

(3) Medijsko koncentracijo, ki nastane z združitvijo ali pridobitvijo skupne kontrole, morajo skupno priglasiti podjetja, ki se združujejo, ali podjetja, ki skupaj pridobijo kontrolo. V vseh drugih primerih mora medijsko koncentracijo priglasiti oseba ali podjetje, ki pridobi kontrolo nad celoto ali deli enega ali več podjetij (v nadaljnjem besedilu: priglasitelj).

(4) Medijska koncentracija se priglasí na posebnem obrazcu, katerega vsebino predpiše AVK s splošnim aktom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) AVK prejeto priglasitev nemudoma pregleda. Če priglasitev ne vsebuje vseh zahtevanih sestavin iz posebnega obrazca iz prejšnjega odstavka, AVK priglasitelja pozove, naj pomanjkljivosti odpravi, in mu določi rok, v katerem jih mora odpraviti. Če priglasitelj pomanjkljivosti ne odpravi v roku, se šteje, da medijska koncentracija ni bila priglašena.

(6) AVK začne postopek ocene medijske koncentracije po uradni dolžnosti z izdajo sklepa o uvedbi postopka, kadar je izkazana verjetnost, da je prišlo do medijske koncentracije, za katero veljajo določbe tega zakona in Uredbe (EU) 2024/1083, in je podjetje ali podjetja niso priglasila. Pred tem AVK podjetje ali podjetja pozove k priglasitvi medijske koncentracije.

(7) Sklep o uvedbi postopka iz prejšnjega odstavka vsebuje obrazložitev opisa dejanja, ki je razlog za uvedbo postopka, in obrazložitev razlogov za uvedbo postopka. Zoper ta sklep ni sodnega varstva.

26. člen

(zadržanje izvrševanja medijske koncentracije)

(1) Podjetja ne smejo uresničevati pravic in obveznosti, ki izhajajo iz medijske koncentracije, do izdaje odločbe o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083.

(2) Če podjetja medijske koncentracije niso priglasila, jih AVK na podlagi šestega odstavka prejšnjega člena pozove, da medijsko koncentracijo priglasijo. Podjetja morajo z dnem vročitve poziva prenehati z izvrševanjem medijske koncentracije do izdaje odločbe o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083.

(3) Dejanja, storjena v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena, so nična.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena lahko AVK na predlog priglasiatelja izda odločbo, s katero dovoli izvrševanje medijske koncentracije v določenem obsegu ali pod določenimi pogoji pred izdajo odločbe o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083, če priglasiatelj v predlogu kot verjetno izkaže, da je takšno izvrševanje nujno za ohranjanje javnega interesa na področju medijev. AVK pri tem upošteva zlasti učinke zadržanja izvrševanja medijske koncentracije na eno ali več v koncentraciji udeleženih podjetij ali na tretje pravne in fizične osebe ter nevarnost, ki jo ta medijska koncentracija pomeni za medijsko pluralnost ali uredniško avtonomijo.

(5) AVK izda odločbo, s katero dovoli ali zavrne izvrševanje medijske koncentracije pred izdajo odločbe o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083, v 30 delovnih dneh od prejema predloga iz prejšnjega odstavka.

27. člen (ocena medijske koncentracije)

(1) Prepovedane so medijske koncentracije, ki v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083 bistveno zmanjšujejo medijsko pluralnost ali bistveno zmanjšujejo uredniško avtonomijo.

(2) Pri oceni medijske koncentracije se glede na elemente, določene v drugem odstavku 22. člena Uredbe (EU) 2024/1083, upoštevajo zlasti naslednja merila:

- uresničevanje javnega interesa na področju medijev;
- pričakovani vpliv medijske koncentracije na prevladujoče oblikovanje javnega mnenja;
- povečanja ali zmanjšanja raznolikosti programskih vsebin in medijske ponudbe na trgu;
- vsebinsko ali funkcionalno povezanost s podjetji, ki delujejo na spletu;
- vsebinsko ali funkcionalno povezanost z drugimi medijskimi podjetji ali z njimi povezanimi podjetji, katerih glavna dejavnost ni medijska dejavnost;
- ohranitev, povečanje ali zmanjšanje števila uredništev, obsega uredništev in s tem uredniške avtonomije;
- ohranitev, povečanje ali zmanjšanje obsega programskih vsebin, s katerimi se omogoča raznolikost mnenj in prepričanj;
- povečanje ali zmanjšanje upoštevne trga za področje medijev, vključenih v medijsko koncentracijo.

(3) Pri oceni medijske koncentracije se upoštevajo tudi te okoliščine:

- morebitne zaveze podjetja, vključenega v medijsko koncentracijo, za zaščito javnega interesa na področju medijev;
- zaščitni ukrepi za uredniško avtonomijo ter raznolikost programskih vsebin, vključno z ukrepi, ki so jih priglasitelj ali podjetja, vključena v medijsko koncentracijo, sprejeli za zagotovitev neodvisnosti uredniških odločitev;
- ocena, ali bi brez koncentracije priglasitelj ali podjetja, vključena v medijsko koncentracijo, ostala ekonomsko vzdržna in ali obstajajo še druge možnosti za zagotovitev njene gospodarske vzdržnosti.

(4) Če AVK ugotovi, da priglašena medijska koncentracija ni podrejena določbam tega zakona, izda o tem odločbo. AVK izda odločbo v 25 dneh.

(5) Če AVK ugotovi, da obstaja resen dvom o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083, priglasitelja o tem pisno obvesti. Priglasitelj lahko v 30 dneh od vročitve obvestila z razlogi za resen dvom predlaga zaveze za odpravo teh dvomov. AVK lahko ta rok podaljša.

(6) AVK sprejme tiste zaveze, za katere presodi, da lahko glede na vrsto, obseg in verjetnost uspešne in pravočasne izvedbe odpravijo resen dvom o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083.

(7) Če priglasitelj ne predloži zavez za odpravo resnih dvomov o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083, AVK z odločbo medijsko koncentracijo prepove.

(8) AVK podrobneje določi kazalnike meril in okoliščin za oceno medijske koncentracije iz tega člena, ob upoštevanju smernic iz tretjega odstavka 22. člena Uredbe (EU) 2024/1083.

28. člen

(uporaba določb o postopku)

(1) AVK za postopke odločanja o medijskih koncentracijah na podlagi priglasitve ali po uradni dolžnosti uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, razen če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Uradne osebe imajo pri vodenju postopkov še naslednja pooblastila:

1. pregledovati poslovne knjige, pogodbe, listine, poslovno korespondenco, poslovne evidence in druge podatke v zvezi s poslovanjem podjetij, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni (v nadaljnjem besedilu: poslovne knjige in druga dokumentacija);
2. odvzeti ali pridobiti kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije z uporabo fotokopirnih sredstev in računalniške opreme podjetja. Če zaradi tehničnih razlogov ni mogoče narediti kopij z uporabo fotokopirnih sredstev in računalniške opreme podjetja ali AVK, se lahko poslovne knjige in druga dokumentacija odnesejo za čas, potreben za izdelavo kopij;
3. zaseči predmete ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za največ 20 delovnih dni, če je to potrebno za ugotavljanje dejanskega stanja, pri tem pa ne smejo ovirati izvajanja dejavnosti fizične ali pravne osebe;
4. zahtevati od osebe, zaposlene v podjetju, da predloži v pregled poslovne knjige in drugo dokumentacijo, če se zahteva nanaša na dokumentacijo oziroma zbirko podatkov, ki jo je podjetje dolžno voditi na podlagi tega zakona ali drugega predpisa. Če je predpisana dokumentacija shranjena na elektronskem mediju, ima pooblaščen uradna oseba pravico zahtevati, da se ji omogoči dostop do predpisane zbirke podatkov;

5. zahtevati od predstavnika podjetja ali osebe, zaposlene v podjetju, ki je navedena v pregledani ali zaseženi dokumentaciji, ustno ali pisno pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na postopek, ter o tem sestaviti zapisnik. Če uradna oseba zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti to poslano;
6. opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom postopka.

(3) Za izvrševanje pooblastil iz prejšnjega odstavka AVK predlaga sodišču izdajo odredbe za izvrševanje teh pooblastil. Sodišče izda odredbo, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je podana kršitev določb tega zakona ali Uredbe (EU) 2024/1083.

(4) Predlog AVK in odredba sodišča vsebujeta:

- opredelitev poslovnih knjig in druge dokumentacije, ki jih je treba pregledati, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni, vključno z elektronsko napravo in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov, kot so telefon, telefaks, računalnik, optični mediji, spominske kartice, drugi nosilci elektronskih podatkov, ter podatki na elektronskih napravah, ki jih podjetje hrani pri ponudniku storitev informacijske tehnologije, kot je storitev najema strežnika in storitve v oblaku, ki so dostopni podjetju, proti kateremu se vodi postopek;
- utemeljitev razlogov za izvrševanje pooblastil iz drugega odstavka tega člena;
- dokaze ali vsebine podatkov, ki se iščejo;
- navedbo okoliščin za izvrševanje pooblastil iz drugega odstavka tega člena in način njihove izvedbe;
- rok za izvrševanje pooblastil iz drugega odstavka tega člena v prostorih podjetja.

(5) Odredbo izda sodnik pri Okrožnem sodišču v Ljubljani najpozneje v sedmih dneh od prejema popolnega predloga AVK. Če se sodnik ne strinja z izdajo odredbe, o tem z obrazloženim mnenjem obvesti AVK. AVK lahko zahteva, da o zavrnjenem predlogu odloči senat treh sodnikov. Senat odloči najpozneje v 48 urah od prejema zahteve.

(6) AVK odredbo sodišča vroči podjetju. Uradne osebe izvršujejo pooblastila iz drugega odstavka tega člena ob navzočnosti dveh polnoletnih prič, pri čemer jih morajo izvrševati tako, da čim manj ovirajo poslovanje podjetja.

(7) O zasegu predmetov se sestavi zapisnik o postopku, v katerem se opišejo predmeti, navede, kje so bili predmeti najdeni, in izda potrdilo o njihovem zasegu.

(8) Glede povračila stroškov prič se smiselno uporabljajo določbe, ki urejajo povračila stroškov prič po predpisih, ki ureja splošni upravni postopek.

29. člen (stranke v postopku)

(1) V postopku pred AVK imajo položaj stranke v postopku podjetje oziroma podjetja, proti katerim se vodi postopek, in priglasitelj.

(2) Vlagatelj ali vlagateljica pobude, prijave, sporočila ali druge vloge nima položaja stranke.

(3) Zaradi možnosti udeležbe tretjih oseb, ki bi lahko izkazale svoj pravni interes za vstop v postopek ter tudi podale morebitne pomembne informacije v povezavi s posamezno koncentracijo, AVK na svoji spletni strani objavi podatke o prijavljeni medijski koncentraciji z navedbo v koncentraciji udeleženih podjetij in

priglasitelja, kadar je ta fizična oseba, datum priglasitve, pravilno številko zadeve in medijskega trga, kjer so dejavna udeležena podjetja. V primeru navedbe fizične osebe se objavi njeno osebno ime.

(4) Oseba, ki zatrjuje, da vstopa v postopek zaradi varstva svojih pravnih koristi, mora podati zahtevo za udeležbo v postopku v 30 dneh od dneva objave podatka o uvedbi postopka na spletni strani AVK.

(5) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbe in dokaze, ki izkazujejo pravni interes za udeležbo v postopku.

(6) O zahtevi za udeležbo v postopku odloči AVK s sklepom. Če oseba ne izkaže pravnega interesa, AVK izda sklep, s katerim se ji položaj stranskega udeleženca ne prizna.

30. člen

(pravica strank do pregleda dokumentov zadeve)

(1) Stranke z dnem začetka postopka ocene medijske koncentracije pridobijo pravico do pregleda dokumentov zadeve, razen če uradna oseba presodi, da je to v nasprotju z interesi postopka. Uradna oseba v tem primeru izda sklep, s katerim odloži pravico do pregleda dokumentov, vendar ne dlje kot do vročitve povzetka relevantnih dejstev. Zoper ta sklep ni dovoljeno sodno varstvo.

(2) Pravico do pregleda dokumentov zadeve ima tudi izvedenec v obsegu, ki je potreben, da poda svoj izvid in mnenje.

(3) Stranke ne morejo niti pregledovati niti preslikavati:

- internih dokumentov AVK v zadevi, vključno s korespondenco AVK z drugimi organi ali institucijami,
- podatkov, za katere so z drugimi predpisi določeni posebni režimi njihovega varstva ali posebni pogoji za dostop do njih (v nadaljnjem besedilu: zaupni podatki),
- podatkov, ki se nanašajo na tajnost vira, in
- osnutkov odločb.

(4) Dokazno breme o obstoju zaupnih podatkov iz druge alineje prejšnjega odstavka nosi podjetje, ki to zatrjuje. Na zahtevo AVK mora podjetje predložiti različico dokumenta, ki ne vsebuje podatkov iz druge alineje prejšnjega odstavka.

(5) AVK lahko podjetju, proti kateremu se vodi postopek, in priglasitelju razkrije zaupne podatke, če presodi, da njihovo razkritje zaradi zagotovitve pravice do obrambe objektivno prevlada nad interesom varovanja zaupnih podatkov.

31. člen

(sodelovanje z AVK)

Za izvajanje nalog po tem poglavju morajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge osebe in organizacije, ki imajo podatke, potrebne za odločitev, AVK na njeno zahtevo brezplačno predložiti zahtevane podatke, vključno s podatki, določenimi kot zaupni, in podatki, ki so v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, določeni kot tajni.

32. člen
(zahteva za sporočanje podatkov)

(1) AVK lahko po vložitvi priglasitve ali tudi pred začetkom postopka ocene medijske koncentracije po uradni dolžnosti, sorazmerno stanju zadeve, vsakemu podjetju, družbenikom in družbenicam, članom organov vodenja ali nadzora, osebam, zaposlenim pri podjetju, ter drugim fizičnim osebam pošlje zahtevo za sporočanje vseh podatkov, ki bi bili lahko potrebni za presojo medijske koncentracije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) 2024/1083. V zahtevi za sporočanje podatkov AVK navede pravno podlago, namen zahteve, opredelitev zahtevanih podatkov ter določi primeren rok za njihovo sporočanje in opozorilo o zagrojeni denarni kazni zaradi sporočanja nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov.

(2) Pravne in fizične osebe iz prejšnjega odstavka morajo na zahtevo AVK omogočiti zaslišanje prič za pridobitev teh dokazov ali drugih, tudi osebnih podatkov, v roku, ki ga določi AVK.

(3) AVK lahko zahteva podatke od podjetja tudi s posebnim sklepom, ki vključuje: pravno podlago, namen zahteve, opredelitev zahtevanih podatkov, določitev primerne roka za njihovo sporočanje in opozorilo o zagrojeni denarni kazni zaradi predložitve nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov ali ker podatki niso bili sporočeni v določenem roku.

(4) Podjetje mora sporočiti vse podatke, ki so mu dostopni, ne zahteva pa se priznanje kršitve določb tega zakona.

(5) Rok za izdajo odločbe ne teče, ko stranka zamuja z odgovorom na zahtevo za sporočanje podatkov.

(6) Če podjetje, na katero je AVK poslala zahtevo za sporočanje podatkov iz prvega odstavka tega člena, pošlje AVK nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke, lahko AVK izda sklep, s katerim mu naloži denarno kazen v višini do enega odstotka njegovega letnega prometa v prejšnjem poslovnem letu. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od enega meseca.

(7) Če podjetje, ki mu je AVK poslala zahtevo za sporočanje podatkov iz tretjega odstavka tega člena, pošlje AVK nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke ali jih ne pošlje v roku, lahko AVK izda sklep, s katerim mu naloži denarno kazen v višini do enega odstotka njegovega letnega prometa v prejšnjem poslovnem letu. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od enega meseca od pravnomočnosti sklepa.

(8) Sklep iz šestega odstavka tega člena in pravnomočni sklep iz sedmega odstavka tega člena sta izvršilna naslova. Izvršbo opravi finančni organ po postopku, predpisnem za izvršbo davčnih obveznosti.

33. člen
(izdaja odločbe)

(1) AVK v 100 delovnih dneh od dneva začetka postopka ocene medijske koncentracije:

- izda odločbo o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083, če ugotovi, da medijska koncentracija nima bistvenega vpliva na medijsko pluralnost ter uredniško avtonomijo;

- izda odločbo o neskladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083 in jo prepove, če ugotovi, da gre za medijsko koncentracijo, ki bistveno zmanjšuje medijsko pluralnost ali bistveno zmanjšuje uredniško avtonomijo.

(2) Odločba iz prve alineje prejšnjega odstavka vključuje tudi morebitne zaveze.

34. člen (sprememba odločbe)

(1) AVK lahko po uradni dolžnosti ali na predlog stranke, ki so ji bile naložene zaveze, zaradi bistvenih sprememb okoliščin na medijskem trgu spremeni odločbo, s katero je odločila o medijski koncentraciji in zavezah.

(2) Če AVK ugotovi, da za zagotovitev skladnosti ravnanja s pravili medijske koncentracije sprememba ni mogoča, odločbo o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083 razveljavi in po potrebi odloči o odpravi učinkov medijske koncentracije.

35. člen (poročilo o izpolnjevanju zavez)

AVK preverja, ali se medijska koncentracija, ki je bila dovoljena z odločbo AVK, izvršuje v skladu s pogoji oziroma zavezami iz odločbe. V ta namen lahko AVK od priglasiatelja kadar koli zahteva poročilo o izpolnjevanju zavez.

36. člen (posebni primeri razveljavitve odločbe)

(1) AVK lahko z odločbo razveljavi odločbo o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083 ter z isto odločbo ponovno odloči o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083, če:

- odločba temelji na nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkih ali
- podjetje ravna v nasprotju z obveznostmi iz odločbe iz prve alineje prvega odstavka 33. člena tega zakona.

(2) Odločba iz prve alineje prejšnjega odstavka se lahko izda v treh letih od dneva, ko je bila odločba o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083 izdana, odločba po drugi alineji prejšnjega odstavka pa v dveh letih po preteku roka iz odločbe iz druge alineje prejšnjega odstavka.

37. člen (ukrepi za odpravo učinkov medijske koncentracije)

(1) Če je prišlo do izvedbe ali izvrševanja medijske koncentracije, ki jo je AVK prepovedala, ali če podjetje ni izpolnilo zavez, določenih v odločbi o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083, lahko AVK v tej koncentraciji udeleženi podjetji naloži ukrepe, s katerimi se znova vzpostavi stanje, kot je bilo pred izvedbo te koncentracije, zlasti za zagotovitev uredniške avtonomije, neodvisnosti medijev in medijske pluralnosti.

(2) Kadar stanja, kot je bilo pred izvedbo medijske koncentracije, ni mogoče vzpostaviti, lahko AVK naloži kateri koli drug primeren ukrep za vzpostavitev stanja, ki je čim bolj podobno stanju pred izvedbo medijske koncentracije.

(3) AVK naloži ukrepe iz prvega in drugega odstavka tega člena z odločbo o neskladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083 ali posebno odločbo.

38. člen (odločbe in sklepi)

(1) Če so v odločbi ali sklepu, s katerim se postopek konča, navedeni zaupni podatki o stranki, se drugim strankam vroči odločba ali sklep, kjer se ti podatki iz obrazložitve izbrišejo.

(2) Na zahtevo AVK mora stranka v roku, ki ga določi AVK, predložiti različico odločbe ali sklepa, s katerim se postopek konča, na katerem označi zaupne podatke. Če stranka tega ne stori v roku, se šteje, da dokument ne vsebuje zaupnih podatkov.

(3) Obvestilo o izdani odločbi ali sklepu, s katerim se postopek konča, se objavi na spletni strani AVK.

39. člen (sodno varstvo)

Zoper odločbe ali druge posamične akte AVK ni dovoljena pritožba, mogoč pa je upravni spor, razen zoper sklep iz sedmega odstavka 25. člena in sklep iz prvega odstavka 30. člena tega zakona.

40. člen (nadzor AVK)

(1) AVK nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.

(2) V postopku nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, če s tem zakonom ni določeno drugače.

5. Programski deleži

41. člen (delež lastne produkcije)

(1) Delež programskih vsebin lastne produkcije mora obsegati najmanj 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa posameznega radijskega ali televizijskega programa.

(2) V delež lastne produkcije radijskega programa iz prejšnjega odstavka se všteva tudi predvajanje 20 odstotkov slovenske glasbe, ki se predvaja izven programskih vsebin. V delež lastne produkcije televizijskega programa iz prejšnjega

odstavka se vštevajo tudi predvajanje premier in prvih ponovitev slovenskih avdiovizualnih del.

(3) Če je pri izdelavi programske vsebine sodelovalo več izdajateljev, se v delež lastne produkcije vsakemu všteje enak delež, ki je sorazmeren s številom izdajateljev. Če izdajatelji izkažejo, da so pri izdelavi programske vsebine sodelovali z različnimi vložki, se v delež lastne produkcije vsakemu všteje delež, ki je sorazmeren z njegovim vložkom.

(4) V dnevni oddajni čas iz prvega odstavka tega člena se ne vštevajo oglasi, radijska ali televizijska prodaja in neplačana obvestila.

(5) Obveznost zagotavljanja deležev lastne produkcije ne velja ob sobotah in nedeljah, državnih praznikih, ki so dela prosti dnevi, in drugih dela prostih dnevih v skladu z zakonom, ki ureja praznike in dela proste dneve v Republiki Sloveniji, ter v času trajanja šolskih počitnic, kot jih določajo predpisi, ki urejajo šolske počitnice za učence. V tem času tudi ne veljajo zahteve za zagotovitev lastne produkcije lokalnih oziroma regionalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena ter lokalnih oziroma regionalnih radijskih ali televizijskih programov v mreži.

(6) Določbe o deležu lastne produkcije po tem zakonu ne veljajo za tematske radijske in televizijske programe.

42. člen

(delež slovenskih avdiovizualnih del)

(1) Delež slovenskih avdiovizualnih del mora obsegati najmanj pet odstotkov letnega oddajnega časa posameznega televizijskega programa.

(2) Izdajatelj televizijskega programa, ki ne izpolnjuje deleža iz prejšnjega odstavka, mora vsako koledarsko leto zagotoviti finančna sredstva v višini najmanj dveh odstotkov vseh njegovih prihodkov iz naslova izvajanja televizijske dejavnosti v prejšnjem koledarskem letu in jih nameniti za produkcijo ali pridobitev pravic do slovenskih avdiovizualnih del, ki jih predvaja v svojem televizijskem programu.

(3) V letni oddajni čas iz prvega odstavka tega člena se ne vštevajo oglasi, poročila, športni dogodki, igre, video strani in televizijska prodaja.

(4) Določbe o deležu slovenskih avdiovizualnih del po tem zakonu ne veljajo za:

- televizijske programe, ki so namenjeni občinstvu lokalnih območij Republike Slovenije in niso vključeni v programsko mrežo, ki dosega več kot 50 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije;
- lokalne oziroma regionalne, študentske in nepridobitne televizijske programe s statusom posebnega pomena;
- televizijske programe, pri katerih je povprečna letna gledanost v prejšnjem letu glede na vse razširjane televizijske programe v Republiki Sloveniji znašala manj kot 0,3 odstotka;
- televizijske programe, ki so v skladu z ustanovitvenim aktom in dovoljenjem za izvajanje televizijske dejavnosti namenjeni avtohtoni italijanski ali madžarski narodni skupnosti v Republiki Sloveniji oziroma romski skupnosti, ki živi v Republiki Sloveniji;
- televizijske programe, ki ciljajo drugo državo in niso dostopni v Republiki Sloveniji;
- tematske televizijske programe;

- televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji.

(5) Na podlagi tega zakona Republika Slovenija pri pristojnem ministrstvu zagotavlja proračunska sredstva za razvoj avdiovizualne produkcije na področju medijev in spodbuja ustvarjanje slovenskih avdiovizualnih del, kot so igrani, dokumentarni, animirani in eksperimentalni filmi, nadaljevanke in nanizanke, ter druga avdiovizualna dela, kot so igrane, igrano-dokumentarne, dokumentarne, izobraževalne in razvedrilne oddaje, ter sinhronizacijo programskih vsebin v slovenski jezik.

43. člen (delež slovenske glasbe)

(1) Delež slovenske glasbe mora obsegati najmanj 20 odstotkov števila vseh skladb, predvajanih v dnevnem oddajnem času posameznega radijskega ali televizijskega programa.

(2) V primeru radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija znaša delež iz prejšnjega odstavka 40 odstotkov, v primeru lokalnih oziroma regionalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena pa 25 odstotkov.

(3) V primeru glasbenih oddaj, namenjenih predstavitvi in promociji slovenske glasbe, v katerih neodplačno gostujejo glasbeni ustvarjalci in so predvajane v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro, se za namen ugotavljanja deleža slovenske glasbe število v takšni oddaji predvajanih skladb slovenske glasbe upošteva v dvakratniku.

(4) Določbe o deležih slovenske glasbe po tem zakonu ne veljajo za:

- radijske in televizijske programe, ki so v skladu z ustanovitvenim aktom in dovoljenjem za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti namenjeni avtohtoni italijanski ali madžarski narodni skupnosti v Republiki Sloveniji, romski skupnosti, ki živi v Republiki Sloveniji, ali tuji javnosti;
- radijske in televizijske programe, ki ciljajo drugo državo in niso dostopni v Republiki Sloveniji;
- tematske radijske in televizijske programe.

44. člen (posebne programske zahteve za Radiotelevizijo Slovenija)

(1) Slovenska avdiovizualna dela morajo na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj obsegati najmanj 25 odstotkov letnega oddajnega časa, pri čemer morajo eno četrtino tega deleža ustvariti neodvisni producenti.

(2) Avdiovizualna dela neodvisnih producentov morajo obsegati najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija, k čemur se všteva tudi tisti delež slovenskih avdiovizualnih del iz prejšnjega odstavka, ki ga ustvarijo neodvisni producenti.

(3) V letni oddajni čas iz tega člena se ne vštevajo oglasi, poročila, športni dogodki, igre, video strani in televizijska prodaja.

(4) Zahteve iz tega člena ne veljajo za posebni nacionalni televizijski program, namenjen neposrednim prenosom sej Državnega zbora Republike Slovenije

(v nadaljnjem besedilu: državni zbor), in za televizijske programe, namenjene avtohtoni italijanski ali madžarski narodni skupnosti v Republiki Sloveniji.

6. Programi posebnega pomena

45. člen

(lokalni ali regionalni radijski in televizijski programi posebnega pomena)

(1) Lokalni radijski program posebnega pomena je program, ki je namenjen prebivalcem ene ali več lokalnih skupnosti na območju, na katerem živi največ deset odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, in ima v oddajnem času med 5. in 19. uro dnevno najmanj 20 odstotkov programskih vsebin lastne produkcije, namenjenih lokalnemu prebivalstvu.

(2) Regionalni radijski program posebnega pomena je program, ki je namenjen prebivalcem območja (pokrajine, mesta), na katerem živi več kot deset, in ne več kot 50 odstotkov prebivalcev Republike Slovenije, in ima v oddajnem času med 5. in 19. uro dnevno najmanj 20 odstotkov programskih vsebin lastne produkcije, namenjenih regionalnemu prebivalstvu.

(3) Lokalni televizijski program posebnega pomena je program, ki je namenjen prebivalcem ene ali več lokalnih skupnosti na območju, na katerem živi največ deset odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, in ima v oddajnem času med 8. in 22. uro dnevno najmanj 20 odstotkov programskih vsebin lastne produkcije, namenjenih lokalnemu prebivalstvu.

(4) Regionalni televizijski program posebnega pomena je program, ki je namenjen prebivalcem območja (pokrajine, mesta), na katerem živi več kot deset, in ne več kot 50 odstotkov prebivalcev Republike Slovenije, in ima v oddajnem času med 8. in 22. uro dnevno najmanj 20 odstotkov programskih vsebin lastne produkcije, namenjenih regionalnemu prebivalstvu.

(5) Status lokalnega oziroma regionalnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena pridobi izdajatelj, ki poleg pogojev iz prvega do četrtega odstavka tega člena izpolnjuje tudi naslednje pogoje:

- so v delež programskih vsebin iz prvega do četrtega odstavka tega člena vštete programske vsebine, ki jih določa splošni akt o metodologiji nadzorstva iz 98. člena tega zakona, razen zabavnih programskih vsebin;
- ima v skladu s svojim ustanovitvenim aktom programski odbor, v katerem so zastopani interesi lokalnega oziroma regionalnega območja s področja kulture, izobraževanja, gospodarstva in športa ter izdajatelja programa;
- v programu zagotavlja vsebine iz življenja in dela Slovencev v zamejstvu, pripadnikov avtohtone italijanske ali madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji ter romske skupnosti, ki živi v Republiki Sloveniji, če te skupnosti živijo na območju, ki mu je program namenjen;
- ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas ali zagotovljeno drugo dolgotrajno sodelovanje z najmanj dvema novinarjema oziroma programskima delavcema, razen če gre za program, ki je namenjen obveščanju pripadnikov manjšinskih etničnih in narodnih skupnosti.

(6) Programski odbor iz druge alineje prejšnjega odstavka, ki ima najmanj tri člane, spremlja uresničevanje programske zasnove, seznanja odgovornega urednika s svojimi stališči in predlogi, daje mnenje k programski zasnovi in opravlja druge naloge v skladu z ustanovitvenim aktom.

(7) O podelitvi statusa lokalnega oziroma regionalnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva odloči AKOS z odločbo.

(8) AKOS po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva z odločbo odvzame status lokalnega oziroma regionalnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena, če:

- izdajatelj ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz tega člena in ugotovljenih nepravilnosti ne odpravi v roku, ki ga določi AKOS;
- izdajatelj poda zahtevo za odvzem statusa.

46. člen

(lokalni ali regionalni radijski ali televizijski programi v mreži)

(1) Izdajatelji s statusom lokalnega ali regionalnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena se lahko organizacijsko in programsko povežejo za razširjanje lokalnega ali regionalnega radijskega ali televizijskega programa v mreži pod temi pogoji:

- so njihovi programi skupaj namenjeni prebivalcem območja, na katerem živi do 50 odstotkov prebivalcev Republike Slovenije;
- skupna lastna produkcija povezanih izdajateljev med 5. in 19. uro za radijske programe ter med 8. in 22. uro za televizijske programe obsega najmanj 25 odstotkov programskih vsebin, ki se oddajajo prek mreže;
- povezani izdajatelji oblikujejo skupno programsko zasnovo in sklenejo pisni dogovor o načinu njenega izvajanja;
- povezani izdajatelji s posebnim aktom imenujejo odgovornega urednika skupnega programa, ki je odgovoren za razširjanje programskih vsebin v skladu s tem zakonom.

(2) Lokalni ali regionalni radijski ali televizijski programi v mreži se za namene tega zakona v mrežnem oddajnem času obravnavajo kot enotni lokalni ali regionalni radijski ali televizijski program z enotno identifikacijo, pri čemer mora biti ob vsakem začetku predvajanja lokalnega ali regionalnega radijskega ali televizijskega programa v času, ko ta ne razširja radijske ali televizijske mreže, objavljena identifikacija tega radijskega ali televizijskega programa, ob vsakem začetku razširjanja programske radijske ali televizijske mreže pa identifikacija radijske ali televizijske mreže, kot sta določeni v dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti.

(3) O dovoljenju oddajanja lokalnega ali regionalnega radijskega ali televizijskega programa v mreži na podlagi vloge povezanih izdajateljev odloči AKOS z vpisom mreže v dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti vsakega od povezanih izdajateljev.

47. člen

(študentski radijski in televizijski programi posebnega pomena)

(1) Študentska organizacija je lahko izdajatelj študentskega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena, ali obeh teh programov, če programske vsebine ustvarjajo in razširjajo večinoma študentje in so pretežno namenjene študentski javnosti, ter če uporablja presežek prihodkov nad odhodki samo za izvajanje dejavnosti, za katero je ustanovljena, v skladu z zakonom, ki ureja delovanje in dejavnost samoupravne skupnosti študentov Slovenije, in s svojim ustanovitvenim aktom.

(2) Programske vsebine študentskega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena so informacije vseh vrst in avtorska dela, katerih namen sta obveščanje ter zadovoljevanje izobraževalnih, znanstvenih, strokovnih, umetniških, kulturnih in drugih potreb študentske in širše javnosti.

(3) O podelitvi statusa študentskega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva odloči AKOS z odločbo.

(4) AKOS po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva z odločbo odvzame status študentskega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena, če:

- izdajatelj ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz tega člena in ugotovljenih nepravilnosti ne odpravi v roku, ki ga določi AKOS;
- izdajatelj poda zahtevo za odvzem statusa.

48. člen

(nepridobitni radijski in televizijski programi posebnega pomena)

(1) Status nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena pridobi izdajatelj, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- v dnevnem oddajnem času med 5. in 19. uro, če gre za radijski program, oziroma med 8. in 22. uro, če gre za televizijski program, zagotavlja najmanj 20 odstotkov programskih vsebin lastne produkcije, v katere so kumulativno vključene informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne in kulturno-zabavne vsebine;
- ni ustanovljen za opravljanje pridobitne dejavnosti ali pridobivanje dobička ali razvoj, olajševanje ali pospeševanje pridobitne dejavnosti svojih ustanoviteljev, družbenikov ali članov;
- v skladu z ustanovitvenim aktom dobiček ali presežek prihodkov nad odhodki uporablja izključno za doseganje namenov ali ciljev na področju izdajanja nepridobitnega programa in premoženja ne deli med svoje ustanovitelje, družbenike, člane ali druge osebe;
- plače zaposlenih ter nadomestila za plače članov organov upravljanja in nadzora pri izdajatelju ter druga nadomestila (potni stroški, dnevnice in podobno) ne presegajo tarif, ki jih veljavni predpisi in kolektivna pogodba zaposlenih v kulturi določajo za javne zavode;
- ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas ali zagotovljeno drugo dolgotrajno sodelovanje z najmanj dvema novinarjema oziroma programskima delavcema, razen če gre za program, ki je namenjen obveščanju pripadnikov manjšinskih etničnih in narodnih skupnosti.

(2) O podelitvi statusa nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva odloči AKOS z odločbo.

(3) AKOS po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva z odločbo odvzame status nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena, če:

- izdajatelj ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz tega člena in ugotovljenih nepravilnosti ne odpravi v roku, ki ga določi AKOS;
- izdajatelj poda zahtevo za odvzem statusa.

49. člen

(pravna podlaga za sprejetje splošnega akta)

AKOS sprejme akt, v katerem podrobneje določi postopek pridobitve oziroma odvzema statusa lokalnega oziroma regionalnega, študentskega in nepridobitnega programa posebnega pomena ter postopek za dovoljenje razširjanja lokalnih oziroma regionalnih radijskih in televizijskih programov v mreži.

IV. OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI IZDAJATELJEV TER NUJNE OMEJITVE MEDIJSKE DEJAVNOSTI

1. Splošno

50. člen (zaščita slovenščine)

(1) Ime medija in njegovih rubrik oziroma oddaj mora biti v slovenščini, razen kadar gre za medije ali njegove rubrike oziroma oddaje, ki so slovenske licenčne različice tujega medija ali rubrik oziroma oddaj z znamkami tega medija.

(2) Programske vsebine in oglasi se morajo v medijih razširjati v slovenščini ali morajo biti ustrezno prevedeni v slovenščino.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko programske vsebine, ne pa tudi oglasi, izjemoma razširjajo v tujem jeziku zaradi:

- aktualnosti, neposrednosti in avtentičnosti obveščanja javnosti ter je obveščanje v tujem jeziku v interesu javnosti;
- neizogibnih časovnih, tehničnih ali drugih nepričakovanih ovir, na katere izdajatelj ni mogel vplivati.

(4) Razlog oziroma namen razširjanja programskih vsebin v tujem jeziku iz prejšnjega odstavka mora biti posebej opredeljen na vidnem mestu nosilca teh vsebin z razvidnimi grafičnimi, optičnimi ali akustičnimi znaki v slovenščini.

(5) Določbe tega člena ne veljajo za medije, ki so namenjeni avtohtoni italijanski ali madžarski narodni skupnosti v Republiki Sloveniji, romski skupnosti, ki živi v Sloveniji, in za medije, ki so v skladu s programsko zasnovo ali temeljnim aktom izdajatelja namenjeni predvsem bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem iz druge jezikovne skupine ali ciljajo drugo državo in niso dostopni v Republiki Sloveniji.

51. člen

(prepoved spodbujanja nasilja ali sovraštva in ščuvanja k storitvi terorističnih kaznivih dejanj)

(1) V medijih je prepovedano:

- spodbujati nasilje ali sovraštvo do skupine oseb ali člana take skupine na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti, spolne usmerjenosti ali državljanstva;
- ščuvati k storitvi kaznivih dejanj terorizma, potovanjem v tujino z namenom terorizma, financiranja terorizma, ščuvanja in javnega poveličevanja terorističnih dejanj, novačenja in usposabljanja za terorizem in tihotapstva, ki podpirajo teroristično dejavnost.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja tudi za avdiovizualne medijske storitve.

52. člen (zaščita otrok)

(1) Otrokom oziroma mladoletnikom sta po tem zakonu zagotovljena posebno varstvo in skrb. Koristi otrok imajo prednost pred vsemi drugimi pravicami in presojami po tem zakonu.

(2) V medijih je prepovedano prizadeti telesni, duševni ali moralni razvoj otrok. Programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale njihovem telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju (na primer zlasti pornografija in neupravičeno nasilje), so lahko v medijih ponujene le tako, da otroci do njih v normalnih razmerah ne morejo dostopati (na primer z ustreznim tehničnim sredstvom ali tehnično zaščito).

(3) Otroci ne smejo biti v medijih izpostavljeni samovoljnemu ali nezakonitemu vmešavanju v njihovo zasebno življenje, družino ali dom ter nezakonitim napadom zoper njihovo čast in ugled. Pri zbiranju informacij, poročanju in objavi fotografij ter prenašanju izjav o otrocih morajo novinarji pokazati posebno obzirnost in pri tem v nobenem primeru ne smejo škodovati otrokovim koristim.

53. člen (pravila za komentiranje)

(1) Izdajatelj, ki v okviru medija dovoljuje komentiranje javnosti, oblikuje pravila za komentiranje in jih javno objavi na primernem mestu v mediju.

(2) Pravila za komentiranje iz prejšnjega odstavka določajo:

- določitev načina podpisa zapisanega komentarja;
- prepoved spodbujanja nasilja ali sovraštva do skupine oseb ali člana take skupine na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti, spolne usmerjenosti ali državljanstva;
- možnost pritožbe zaradi kršitve pravil za komentiranje;
- postopek za obravnavo pritožb.

(3) Komentar, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, izdajatelj umakne v najkrajšem možnem času po prijavi oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi.

54. člen (objava nujnega sporočila)

(1) Izdajatelj v svojem mediju na zahtevo državnih organov, organov samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencij, javnih podjetij ali javnih zavodov brez odlašanja brezplačno objavi nujno sporočilo v zvezi z resno nevarnostjo ali ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine ter varnosti in obrambe države. Za resničnost in pravilnost sporočila je odgovoren tisti, ki ga je poslal mediju.

(2) V primeru dalj časa trajajoče nevarnosti oziroma ogroženosti se nujno sporočilo objavi večkrat, dokler nevarnost oziroma ogroženost ne preneha.

2. Zahteve in omejitve pri oglaševanju, sponzoriranju, promocijskem umeščenju izdelkov ter radijski in televizijski prodaji

55. člen

(prepoznavnost in označitev oglasov)

(1) Oglaševanje, ki bi lahko zavajalo glede svoje narave, je prepovedano. Oglasi morajo biti jasno prepoznavni kot taki in se morajo razločevati od uredniško oblikovanih programskih vsebin.

(2) Oglasi se označijo z navedbo, da gre za oglase. Druge vrste plačanih objav se označijo kot »plačana objava« in vsebujejo podatke o naročniku objave.

(3) Neodplačne objave se jasno označijo kot take z navedbo, da gre za neodplačne objave, in vsebujejo podatke o naročniku objave.

56. člen

(posebne zahteve in omejitve pri oglaševanju)

(1) V medijih je prepovedano prikrito oglaševanje, ki bi lahko pri bralcu, poslušalcu ali gledalcu vzbujalo vtis, da gre pri objavljenem oglasu ali drugi plačani objavi za uredniško oblikovano programsko vsebino oziroma novinarski prispevek.

(2) Za prikrito oglaševanje sta odgovorna naročnik objave in odgovorni urednik. V primeru prikritega oglaševanja velja domneva, da je bilo storjeno z namenom. Dokazno breme, da ne gre za prikrito oglaševanje, je na strani odgovornega urednika.

(3) Pri oglaševanju je prepovedano uporabljati tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglasov.

(4) Z oglasi ni dovoljeno:

- prizadeti spoštovanja človekovega dostojanstva;
- spodbujati nasilja ali sovraštva do skupine oseb ali člana take skupine na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti, spolne usmerjenosti ali državljanstva;
- spodbujati vedenja ali dejanj, ki škodujejo zdravju ali varnosti ljudi, zaščitni okolja ali varstvu kulturne dediščine;
- žaliti verskih ali političnih prepričanj;
- škoditi interesom uporabnikov oziroma potrošnikov;
- tržiti s predpisi neskladnih izdelkov, ki niso zdravila, a se predstavljajo z lastnostmi za zdravljenje in preprečevanje bolezni.

(5) Za oglase iz prejšnjega odstavka sta odgovorna naročnik objave in odgovorni urednik.

57. člen

(prepoved oglaševanja, sponzoriranje, radijske ali televizijske prodaje in promocijskega umeščanja izdelkov v medijih)

Oglaševanje, sponzoriranje, radijska ali televizijska prodaja in promocijsko umeščanje izdelkov v medijih so v primeru alkoholnih pijač, tobaka in tobačnih izdelkov, elektronskih cigaret in posodic za njihovo polnjenje, zdravil, medicinskih pripomočkov, zdravstvene dejavnosti, zdravstvenih storitev in izvajalcev zdravstvene dejavnosti prepovedani, razen če je s posebnim zakonom določeno drugače.

58. člen

(zaščita otrok pri oglaševanju)

(1) Oglasi, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci, ali v katerih nastopajo otroci, ne smejo vsebovati prizorov nasilja, pornografije in drugih vsebin, ki bi lahko škodovala njihovemu zdravju ter duševnemu in telesnemu razvoju ali kako drugače negativno vplivale na dovzetnost otrok.

(2) Z oglasi ni dovoljeno:

- spodbujati otrok k nakupu proizvodov ali storitev z izkoriščanjem njihove neizkušenosti in lahkovernosti;
- spodbujati otrok, da bi prepričevali starše ali koga drugega za nakup proizvodov ali storitev;
- izkoriščati posebnega zaupanja otrok v starše, učitelje ali druge osebe;
- prikazovati otrok v nevarnih situacijah.

59. člen

(naročnik oglasa)

(1) Naročnik oglasa ne sme vplivati na programsko zasnovo in uredniško neodvisnost medija.

(2) Naročnik oglasa je odgovoren za resničnost in pravilnost navedb oziroma podatkov v oglasu.

60. člen

(zahteve in omejitve pri sponzoriranju)

(1) Vsaka sponzorirana programska vsebina se jasno označi kot takšna z navedbo sponzorjevega imena ali njegovega znaka.

(2) Sponzor ne sme vplivati na sponzorirane programske vsebine in njihovo umestitev v mediju ter s tem omejevati uredniške neodvisnosti medija.

(3) Sponzorirane programske vsebine ne smejo spodbujati prodaje oziroma nakupa ali dajanja v najem izdelkov ali storitev sponzorja ali tretje osebe, še posebej ne s posebnimi predstavitvami teh izdelkov ali storitev.

(4) Poročila in druge aktualne informativne programske vsebine ne smejo biti sponzorirani.

61. člen
(omejitve obsega oglasov in radijske prodaje)

Skupni obseg oglasov in radijske prodaje v radijskem programu ne sme preseči 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa.

62. člen
(promocijsko umeščanje izdelkov v radijskem programu)

(1) Promocijsko umeščanje izdelkov je dovoljeno v vseh radijskih programih, razen v otroških, verskih in informativnih programskih vsebinah, kot so poročila in dnevnoinformativne oddaje, ter v oddajah za zaščito potrošnikov in v svetovalnih oddajah.

(2) Promocijsko umeščanje izdelkov, ki je v skladu s tem zakonom, se ne šteje za prikrito oglaševanje.

(3) Prepovedano je promocijsko umeščanje izdelkov, za katere velja prepoved oglaševanja oziroma prepoved avdiovizualnih komercialnih sporočil v skladu s tem zakonom ali drugimi zakoni.

(4) Programske vsebine, ki vsebujejo promocijsko umeščanje izdelkov, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- promocijsko umeščanje izdelkov ne vpliva na vsebino ali razvrstitev v sporedu radijskega programa tako, da bi posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost izdajatelja radijskega programa;
- s promocijskim umeščanjem izdelkov se neposredno ne spodbuja nakup ali najem izdelkov ali storitev, zlasti ne s posebnim navajanjem teh izdelkov ali storitev z namenom promocije, ki moti naravni potek vsebine;
- s promocijskim umeščanjem izdelkov se izdelkom ali storitvam ne pripisuje pomena, ki ni povezan s programsko vsebino, in se vsebinsko neutemeljeno ne postavljajo v ospredje;
- poslušalca oziroma uporabnika je na promocijsko umeščanje izdelka v programsko vsebino treba jasno opozoriti z ustreznim zvokovnim opozorilom na začetku programske vsebine.

(5) Določbe tega člena ne veljajo za programske vsebine, nastale pred dnem uveljavitve tega zakona.

(6) AKOS podrobneje določi pojme iz tega člena in način označevanja programskih vsebin iz četrte alineje četrtega odstavka tega člena.

63. člen
(posebne omejitve oglaševanja za Radiotelevizijo Slovenija)

(1) Radiotelevizija Slovenija s predvajanjem oglasov ne sme prekinjati radijskih in televizijskih programskih enot, kot so na primer radijske igre in druge oblike režiranih radijskih oddaj, radiofonski eseji, celovečerni filmi ter televizijski filmi (razen serijskih filmov, nanizank in razvedrilnih oddaj), in oddaj, ki imajo kulturni, umetniški, znanstveni ali izobraževalni značaj, in sicer ne glede na dolžino trajanja posamezne programske enote iz tega odstavka.

(2) Na 3. programu Radia Slovenija – programu Ars oglasi ne smejo biti predvajani, dovoljeno pa je sponzoriranje.

(3) Skupni obseg oglasov in radijske prodaje v posameznem radijskem programu Radiotelevizije Slovenija ne sme preseči 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa.

64. člen (državno oglaševanje)

(1) Državno oglaševanje mora delovati po načelih zakonitosti, resničnosti, preglednosti, objektivnosti in stroškovne učinkovitosti ter temeljiti na podatkih o dosegu medijev, spletnih platform in oglaševalskih omrežij ter njihovemu doseganju ciljnih občinstev.

(2) Javni subjekti in subjekti pod prevladujočim vplivom javnih subjektov morajo dodelitev sredstev ali drugih prispevkov izdajateljem ali ponudnikom spletnih platform za državno oglaševanje ali javna naročila blaga in storitev izvesti na podlagi odprtih, sorazmernih in nediskriminatornih postopkov ter v skladu s preglednimi, objektivnimi, sorazmernimi in nediskriminatornimi merili, ki so vnaprej javno dostopna.

(3) Javni subjekti in subjekti pod prevladujočim vplivom javnih subjektov morajo najpozneje do konca marca vsakega tekočega leta pripraviti in javno objaviti pregled izvedenih oglaševalskih kampanj za prejšnje leto, ki vključuje te podatke o izdatkih za državno oglaševanje:

- ime in priimek oziroma firma in sedež izdajateljev ali ponudnikov spletnih platform, pri katerih so bile kupljene storitve;
- firma in sedež morebitnih poslovnih skupin, katerih del so izdajatelji ali ponudniki spletnih platform iz prejšnje alineje;
- skupni letni porabljeni znesek in porabljene letne zneske na posameznega izdajatelja ali ponudnika spletne platforme.

(4) Vlada na predlog pristojnega ministrstva sprejme priporočila za izvedbo državnega oglaševanja, s katerimi se določijo minimalni standardi načrtovanja in izvedbe oglaševalskih kampanj.

65. člen (prepoved političnega in verskega oglaševanja)

(1) Na Radioteleviziji Slovenija, Slovenski tiskovni agenciji in v medijih, ki jih izdajajo javni subjekti ali subjekti pod prevladujočim vplivom javnih subjektov, ni dovoljeno politično ali versko oglaševanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je politično oglaševanje dovoljeno v času volilne in referendumске kampanje v skladu z določbami zakona, ki ureja volilno in referendumsko kampanjo.

3. Umetna inteligenca v medijih

66. člen (označevanje uporabe sistemov umetne inteligence)

(1) Vsaka programska vsebina, ki je bila delno ali v celoti ustvarjena s sistemi generativne umetne inteligence, se mora povsem jasno prepoznati in se posebej ločiti od drugih programskih vsebin medija.

(2) Vsaka programska vsebina, ki je bila delno ali v celoti ustvarjena s sistemi generativne umetne inteligence, mora biti označena z jasnimi in sistematiziranimi oznakami, in sicer na začetku in koncu programske vsebine.

(3) Izdajatelji morajo uporabnike seznaniti, na kakšen način uporabljajo sisteme umetne inteligence, posebej tam, kjer lahko uporaba takšnih sistemov vsebinsko vpliva na uporabo in razumevanje programskih vsebin, ali pri uporabi sistemov umetne inteligence, ki omogočajo avtomatizirano prilagajanje in ustvarjanje vsebin, ki ustrezajo različnim ciljnim skupinam.

(4) Informacije in oznake o uporabi sistemov umetne inteligence morajo biti v slovenščini oziroma jeziku, ki je uporabnikom na območju Republike Slovenije zlahka razumljiv. Poleg besednega jezika lahko medij pri označevanju vsebin uporablja tudi splošno razumljive simbole in slike ter digitalne kode, ki omogočajo strojno branje.

(5) Uporaba sistemov umetne inteligence, ki so namenjeni uporabnikom, se šteje kot zavajajoča, če na katerikoli način, vključno s predstavitvijo, zavaja uporabnike ali bi jih utegnili zavajati in bi zaradi zavajajoče narave verjetno vplivala na obnašanje ali mnenje uporabnikov.

67. člen

(odgovornost za programske vsebine v zvezi s sistemi umetne inteligence)

Za pravilnost navedb oziroma podatkov v programskih vsebinah, generiranih ali delno generiranih s sistemi umetne inteligence, in za skladnost takšnih programskih vsebin s tem zakonom in drugimi zakoni je odgovoren izdajatelj. Izdajatelj mora v primeru ugotovljenih kršitev takšno programsko vsebino umakniti v najkrajšem možnem času oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi.

4. Pravica do popravka in odgovora

68. člen

(pravica do popravka)

(1) Vsakdo ima pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov popravek objavljenega obvestila, s katerim je bila prizadeta njegova pravica ali interes. Popravek pomeni:

- zaničanje oziroma popravljanje zatrjevanih neresničnih ali napačnih navedb v objavljenem obvestilu (popravek v ožjem pomenu);
- navajanje oziroma prikaz drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi prizadeta oseba izpodbija ali z namenom izpodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v objavljenem obvestilu.

(2) Objavo popravka lahko zahteva fizična ali pravna oseba, katere pravica ali interes sta bila prizadeta z objavo obvestila, na katerega se popravek nanaša (v nadaljnjem besedilu: prizadeta oseba). Objava popravka se lahko zahteva v 30 dneh od dneva, ko je prizadeta oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najpozneje v treh mesecih od objave obvestila.

(3) Izraz obvestilo pomeni katero koli vsebino ali informacijo, ne glede na to, v kakšni obliki je bila objavljena.

69. člen
(zahteva za objavo popravka)

(1) Zahteva za objavo popravka se vloži pisno. Pisna zahteva je zahteva, ki je napisana ali natisnjena in lastnoročno podpisana, ali zahteva, ki je v elektronski obliki in je podpisana s kvalificiranim elektronskim podpisom.

(2) Iz zahteve za objavo popravka mora biti jasno razvidno, da gre za popravek. V zahtevi za objavo popravka morata biti navedena obvestilo, na katero se nanaša popravek, in datum objave obvestila, na katerega se popravek nanaša.

(3) V zahtevi za objavo popravka mora biti naveden tudi naslov popravka. Če naslov popravka ni naveden oziroma iz vsebine ni razviden, ga po lastni presoji določi odgovorni urednik.

(4) Objava popravka se lahko zahteva tudi, če je bilo obvestilo objavljeno v mediju, ki je prenehal delovati. Prizadeta oseba lahko od takratnega izdajatelja oziroma njegovega pravnega naslednika zahteva, da na svoje stroške zagotovi objavo popravka v drugem mediju, ki je po obsegu in kakovosti razširjanja vsebin primerljiv s prvim.

(5) Če prizadeta oseba v osmih dneh od objave obvestila pisno napove, da bo zahtevala objavo popravka ali zahteva objavo popravka, mora izdajatelj hraniti kopijo vsebine, za katero se zahteva popravek, vse dokler prizadeta oseba lahko zahteva objavo popravka, oziroma v primeru, ko je zahtevala objavo popravka, dokler ne poteče rok za vložitev tožbe in začetek postopka pred sodiščem, oziroma v primeru, ko vloži tožbo in začne postopek pred sodiščem, dokler ni končan sodni postopek.

70. člen
(objava popravka)

(1) Popravek mora biti objavljen:

- če medij izhaja mesečno ali v daljših časovnih presledkih in zahteva za objavo popravka prispe vsaj 14 dni pred izidom, v prvi izdaji oziroma oddaji medija po prejemu popravka;
- če medij izhaja tedensko ali na vsakih 14 dni, najpozneje v drugi izdaji oziroma enakovredni oddaji po prejemu popravka;
- če se vsebina medija spreminja ali dopolnjuje večkrat dnevno, v roku enega dne po prejemu popravka;
- v vseh drugih primerih najpozneje v tretji izdaji oziroma enakovredni oddaji po prejemu popravka.

(2) Popravek mora biti objavljen na takem mestu oziroma v terminu in na način, da ima njegova objava enako vrednost kot članek ali prispevek, na katerega se nanaša.

(3) Če izhaja medij v več izdajah ali ima več programov, je treba popravek objaviti v tistih izdajah oziroma programih, v katerih je bil objavljen članek ali prispevek, na katerega se popravek nanaša.

(4) Če se popravek nanaša na dve obvestili ali več obvestil, ki so obravnavala isti dogodek oziroma isto osebo in so bila objavljena v različnih medijih istega izdajatelja, se popravek objavi v vseh teh medijih.

(5) Če je bil izvirni članek ali prispevek, na katerega se nanaša popravek, prikazan s sliko, mora biti tudi popravek objavljen s sliko.

(6) Pri tiskanih medijih se šteje, da je popravek objavljen na enakovrednem mestu, če je popravek objavljen na isti strani v isti rubriki ter v enaki in enako veliki pisavi kot članek, na katerega se nanaša. Če je bil izvirni članek objavljen na naslovnici, zadostuje opozorilo na naslovnici, da je popravek objavljen v tiskanem mediju. Iz opozorila na naslovnici mora biti razvidno, da gre za popravek, opozorilo na naslovnici pa mora vsebovati najmanj predmet zanikanja oziroma prikaza nasprotnih dejstev, če je bilo v izvirnem članku objavljeno ime prizadete osebe, pa tudi njegovo ime. Če je bila trditev, na katero se popravek nanaša, navedena v naslovu, se šteje, da je izpolnjen pogoj objave na enakovrednem mestu, če zajema naslov popravka isti prostor kot naslov članka, na katerega se nanaša. Če gre za objavo opozorila na naslovnici, mora opozorilo na naslovnici obsegati najmanj isti prostor, kot ga je obsegal naslov članka, na katerega se popravek nanaša.

(7) Objava v radijskih ali televizijskih programih in drugih tehnično podobnih medijih mora biti prebrana. Če se je izvirno obvestilo v teh programih ponavljalo, zadostuje enkratna objava popravka v časovnem pasu z največjo poslušanostjo oziroma gledanostjo.

(8) Odgovorni urednik mora osebo, ki je zahtevala objavo popravka, pred njegovo objavo pisno obvestiti o mestu in terminu objave popravka. Obvestilo se pošlje na enak način, kot je bila vložena zahteva za objavo popravka.

(9) Popravek je treba objaviti brez sprememb in dopolnitev. Dopustni so samo pravopisni popravki, oseba, ki je zahtevala objavo popravka, pa mora biti o njih obveščena.

(10) Objava popravka mora biti jasno označena kot popravek. Objava popravka mora vsebovati navedbo prizadete osebe in navedbo, na kateri članek oziroma oddajo se nanaša.

(11) V isti izdaji oziroma oddaji ali časovno istočasno ne sme biti hkrati s popravkom objavljen komentar tega popravka ali odgovor nanj.

71. člen (zavrnitev objave popravka)

(1) Odgovorni urednik lahko zavrne zahtevo za objavo popravka, če:

- objave popravka ni zahtevala prizadeta oseba;
- se zahtevani popravek ne nanaša na obvestilo, na katero se sklicuje oseba, ki zahteva objavo popravka;
- zahtevani popravek v ničemer ne zanika navedb v objavljenem obvestilu in se v njem ne navajajo oziroma prikazujejo druga ali nasprotna dejstva in okoliščine, s katerimi bi prizadeta oseba izpodbijala ali z namenom izpodbijanja bistveno dopolnjevala navedbe v objavljenem besedilu;
- bi bila objava popravka v nasprotju z zakonom;
- je zahtevani popravek nesorazmerno daljši od obvestila, v katerem so navedbe, zaradi katerih se zahteva objava popravka, oziroma od dela obvestila, na katerega se neposredno nanaša zahteva za objavo popravka;
- ima zahtevani popravek enako vsebino, kot jo ima popravek, o katerem že teče spor pred sodiščem zaradi zavrnitve objave ali neustreznosti načina njegove objave;
- je zahtevani popravek napisan žaljivo;

- je bila zahteva za objavo popravka vložena po preteku roka iz drugega odstavka 68. člena tega zakona.
- je bila zahteva za objavo popravka vložena v nasprotju s formalnimi zahtevami iz prvega in drugega odstavka 69. člena tega zakona.

(2) O zavrnitvi zahteve za objavo popravka mora odgovorni urednik pisno obvestiti osebo, ki je zahtevala objavo popravka, najpozneje v treh delovnih dneh po prejemu zahteve za objavo popravka. Odločitev o zavrnitvi objave popravka mora biti pisno obrazložena in vsebovati navedbo razloga za zavrnitev iz prejšnjega odstavka. Obvestilo o zavrnitvi objave popravka se pošlje na enak način, kot je bila vložena zahteva za objavo popravka.

72. člen (tožba)

(1) Če odgovorni urednik ne objavi popravka v roku in na način, določenim s tem zakonom, ima oseba, ki je zahtevala objavo popravka, pravico zoper izdajatelja vložiti tožbo za objavo popravka pri sodišču, pristojnem za obravnavo in odločanje v sporih iz civilnopravnih razmerij, na območju katerega je sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja.

(2) Tožba se lahko vloži najpozneje v 30 dneh po preteku roka za objavo popravka oziroma od dneva, ko je bil popravek objavljen na način, ki ni v skladu s tem zakonom.

73. člen (postopek pred sodiščem prve stopnje)

(1) Postopek pred sodiščem prve stopnje je nujen in o njem odloča sodišče prednostno. Sodba mora biti vročena strankam in organu, pristojnemu za nadzor nad določbami tega zakona, najpozneje v treh mesecih po vložitvi tožbe.

(2) Toženec mora odgovoriti na tožbo v 15 dneh od prejema tožbe. Prvi narok za glavno obravnavo mora biti opravljen najpozneje v 30 dneh po prejemu odgovora na tožbo.

(3) Obravnavo tožbe je omejena na obravnavanje in dokazovanje dejstev, od katerih je odvisna toženčeva dolžnost objave popravka.

(4) Sodišče mora izdati sodbo in jo pisno izdelati ter vročati strankam najpozneje v 15 dneh po končani glavni obravnavi.

74. člen (pritožba)

(1) Zoper sodbo sodišča prve stopnje lahko stranki v osmih dneh od njene vročitve vložita pritožbo. O pritožbi odloča višje sodišče.

(2) Pritožba se vroči nasprotni stranki, ki lahko nanjo odgovori v osmih dneh. Pravočasno in dovoljeno pritožbo pošlje sodišče prve stopnje z vsemi spisi višjemu sodišču v treh dneh po prejemu odgovora na pritožbo ali najpozneje v treh dneh po izteku roka za odgovor na pritožbo.

75. člen
(postopek pred sodiščem druge stopnje)

(1) Višje sodišče mora odločiti o pritožbi v 15 dneh od dneva, ko prejme pritožbo s spisom.

(2) Overjen prepis pravnomočne sodbe sodišče nemudoma pošlje izdajatelju, pri katerem mora biti popravek objavljen, in ga naslovi na odgovornega urednika, ter organu, ki je pristojen za nadzor nad določbami tega zakona.

(3) Zoper sodbo višjega sodišča je dovoljena revizija pod pogoji, ki jih določa zakon o pravnem postopku.

76. člen
(pravica do odgovora)

Vsakdo ima pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov odgovor na objavljeno informacijo, kadar je odgovor v interesu javnosti, ker se v njem z dokazljivimi navedbami zanikajo, bistveno popravljajo ali bistveno dopolnjujejo navedbe v objavljeni informaciji, ki je posebnega pomena za javnost.

77. člen
(objava odgovora)

(1) Odgovor je treba objaviti brez sprememb in dopolnitev, dopustni so le pravopisni popravki.

(2) Odgovorni urednik ima pravico, da od osebe, ki je zahtevala objavo odgovora, pred objavo zahteva skrajšanje odgovora.

(3) Odgovor mora biti objavljen:

- če medij izhaja mesečno ali v daljših časovnih presledkih in zahteva po objavi prispe vsaj 14 dni pred izidom, najpozneje v tretji izdaji oziroma enakovredni oddaji medija po prejemu odgovora;
- če se vsebina medija spreminja ali dopolnjuje večkrat dnevno, v petih delovnih dneh po prejemu odgovora;
- v vseh drugih primerih najpozneje v sedmi izdaji oziroma enakovredni oddaji medija po prejemu odgovora.

78. člen
(smiselna uporaba določb)

(1) Glede pravice do odgovora se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na popravek, razen določbe prvega odstavka 70. člena tega zakona, pri čemer lahko odgovorni urednik zavrne objavo vsebinsko enakih odgovorov, če je enega že objavil.

(2) V postopku sodnega varstva se glede pravice do odgovora smiselno uporabljajo določbe tega zakona glede postopka v zvezi s pravico do popravka.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se v sodnih sporih v zvezi z objavo popravka ali odgovora smiselno uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku.

V. POSEBNE DOLOČBE O IZVAJANJU RADIJSKE IN TELEVIZIJSKE DEJAVNOSTI

1. Dovoljenje za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti

79. člen

(dovoljenje za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti)

(1) Izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa izvaja radijsko oziroma televizijsko dejavnost na podlagi in v skladu z dovoljenjem za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje). Dovoljenje izda AKOS izdajatelju radijskega oziroma televizijskega programa po postopku in pod pogoji iz tega zakona.

(2) Izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa mora pridobiti dovoljenje pred začetkom izvajanja radijske oziroma televizijske dejavnosti.

(3) Izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa mora biti registriran za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti.

(4) Vloga za pridobitev dovoljenja vsebuje:

- podatke o izdajatelju programa (osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe, oziroma firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe);
- podatke o vrsti dejavnosti (radijska ali televizijska);
- ime programa in njegovo identifikacijo ter v primeru televizijskega programa njegov logo;
- programske zahteve, ki jih bo izdajatelj upošteval pri razširjanju programa;
- morebitno opredelitev vrste tematskega programa;
- morebitna lokalna okna;
- morebitno povezovanje v programsko mrežo in programske zahteve, ki jih bo upošteval pri njenem razširjanju, njeno ime, identifikacijo in v primeru televizijske programske mreže njen logo.

(5) Izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa mora vlogi za pridobitev dovoljenja priložiti kopije pogodb, sklenjenih s kolektivnimi organizacijami za upravljanje avtorske in sorodnih pravic na delih, ki se bodo izvajala na njegovem programu.

(6) Ime radijskega oziroma televizijskega programa in morebitne programske mreže se določi v skladu s 50. členom tega zakona. V primeru dvoma AKOS zaprosi za mnenje o tem pristojno ministrstvo.

(7) Ime radijskega oziroma televizijskega programa ne sme biti enako imenu drugega programa, za katerega je že izdano dovoljenje za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti. Kot enako ime se obravnava tudi takšno, ki se od drugega imena razlikuje le po nebistvenih sestavinah glavnega dela imena.

(8) Pridobitev dovoljenja je za izdajatelje, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, pogoj za pridobitev pravice do uporabe radijskih frekvenc za razširjanje radijskih programov v analogni tehniki oziroma pravice do razširjanja radijskih in

televizijskih programov na razpisanem območju v digitalni tehniki v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(9) Z razveljavitvijo ali prenehanjem dovoljenja prenehajo veljati vse odločbe, s katerimi je bila izdajatelju dodeljena pravica do uporabe radijskih frekvenc za razširjanje radijskih programov v analogni tehniki oziroma podeljena pravica do razširjanja radijskih in televizijskih programov na razpisanem območju v digitalni tehniki.

80. člen (odločba, s katero se izda dovoljenje)

(1) Odločba, s katero se izda dovoljenje iz prejšnjega člena, ima naslednje obvezne sestavine:

- podatke o izdajatelju programa;
- podatke o vrsti dejavnosti, za katero je dovoljenje izdano (radijska ali televizijska);
- ime programa in njegovo identifikacijo ter v primeru televizijskega programa njegov logo;
- programske zahteve, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa;
- morebitno določitev vrste tematskega programa;
- morebitna lokalna okna;
- morebitno povezanost v programsko mrežo in programske zahteve, ki jih mora upoštevati pri njenem razširjanju, njeno ime, identifikacijo in v primeru televizijske programske mreže njen logo.

(2) Dovoljenje se izda za nedoločen čas.

(3) Med trajanjem začasnega preklica dovoljenja imetnik dovoljenja nima pravice izvajati dejavnosti iz tega dovoljenja.

(4) AKOS v splošnem aktu podrobneje določi vsebino vloge za pridobitev dovoljenja, programske zahteve, ki jih mora izdajatelj določiti v vlogi, in pogoje, pod katerimi jih lahko spreminja, postopek za izdajo, spremembo, prenos in prenehanje odločbe o dovoljenju ter vsebino dovoljenja.

(5) Imetnik odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti lahko svoje pravice iz dovoljenja prenese na drugo pravno ali fizično osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje za pridobitev dovoljenja, če ima imetnik odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti ob vložitvi vloge za prenos dovoljenja plačane vse zapadle obveznosti do AKOS.

(6) Dovoljenje preneha veljati, če:

- je prenehal obstajati njegov imetnik;
- njegov imetnik pisno obvesti AKOS, da je prenehal razširjati program;
- njegov imetnik v dveh letih od izdaje dovoljenja ni začel razširjati programa;
- njegov imetnik nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do AKOS za obdobje dveh let.

(7) V primerih iz prejšnjega odstavka izda AKOS odločbo, s katero ugotovi prenehanje veljavnosti dovoljenja.

(8) V primeru sprememb ali dopolnitev splošnega akta iz četrtega odstavka tega člena AKOS uskladi dovoljenja z novimi določbami splošnega akta v dveh letih od njihove uveljavitve.

81. člen (uradni evidenci)

(1) AKOS upravlja naslednji uradni evidenci:

- evidenco imetnikov dovoljenj za izvajanje radijske dejavnosti;
- evidenco imetnikov dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti.

(2) Uradni evidenci iz prejšnjega odstavka AKOS upravlja kot med seboj povezano informatizirano zbirko.

(3) V uradni evidenci imetnikov dovoljenj za izvajanje radijske dejavnosti AKOS obdeluje naslednje podatke:

- ime radijskega programa in njegova identifikacija,
- osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
- firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
- datum začetka veljavnosti dovoljenja,
- številka odločbe o dovoljenju,
- ime in identifikacija programske radijske mreže v primeru povezanosti v programsko radijsko mrežo,
- podatek o morebitnem statusu programa posebnega pomena.

(4) Glede evidence imetnikov dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti se uporablja ureditev, določena v zakonu, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.

(5) AKOS obdeluje osebne podatke iz tega člena z namenom izvajanja nadzora nad določbami tega zakona.

(6) AKOS podatke iz tega člena pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov in z neposredno računalniško oziroma elektronsko povezavo.

(7) AKOS obdeluje podatke iz tega člena, dokler izdajatelj izvaja radijsko oziroma televizijsko dejavnost, nato pa jih hrani trajno.

2. Pravica razširjanja na prizemni radiodifuziji

82. člen

(pravica razširjanja radijskih in televizijskih programov na prizemni radiodifuziji)

(1) Pravica razširjanja radijskih in televizijskih programov na prizemni radiodifuziji pomeni pravico razširjanja radijskih programov v analogni tehniki oziroma pravico razširjanja radijskih ali televizijskih programov v digitalni tehniki.

(2) Pravica razširjanja radijskih programov na razpisanem območju v analogni radiodifuzni tehniki po tem zakonu predstavlja pravico do uporabe radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije. Dodeli se po postopku javnega razpisa, ki ga vodi AKOS v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije, in na podlagi obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo, ter z uporabo pogojev in meril za izbiro ponudnikov iz petega in šestega odstavka tega člena.

(3) Pravica razširjanja radijskih ali televizijskih programov na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki (v nadaljnjem besedilu: pravica razširjanja programa v digitalni tehniki) omogoča dostop do prostih kapacitet v okviru omrežja

prizemne digitalne radiodifuzije na območju, na katerega se pravica nanaša. Dodeli se po postopku javnega razpisa, ki ga vodi AKOS ob smiselni uporabi zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in na podlagi obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo, ter z uporabo pogojev in meril za izbiro ponudnikov iz petega in šestega odstavka tega člena.

(4) AKOS s sklepom o uvedbi javnega razpisa določi tudi pogoje in merila za izbiro ponudnikov za razširjanje radijskih ali televizijskih programov na razpisanem območju ter opredeli pogoje, ki jih bo moral ponudnik upoštevati pri razširjanju programa, za katerega bo pridobil pravico razširjanja.

(5) V postopku izbire med zainteresiranimi ponudniki programa na javnem razpisu se upoštevajo zlasti ta merila glede izvajanja radijske oziroma televizijske dejavnosti:

- obseg in raznovrstnost programske ponudbe na razpisanem območju;
- trajanje programa in programskih vsebin lastne produkcije;
- zavezanost strokovnim in etičnim standardom;
- žanrska in tematska ustreznost programske ponudbe;
- ekonomsko stanje ponudnika programa;
- tehnična in kadrovska usposobljenost za radijsko oziroma televizijsko dejavnost;
- izkušnje na področju radijske oziroma televizijske dejavnosti;
- učinkovitost uporabe radijskih frekvenc, če gre za dodelitev pravice razširjanja v analogni tehniki.

(6) Pri izbiri programa se prednostno upoštevata:

- razširjanje programa v slovenskem jeziku oziroma v jeziku avtohtone italijanske ali madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji;
- prosta dostopnost (nekodiranost) programa.

(7) Na javnih razpisih za dodelitev pravic razširjanja programa v digitalni tehniki AKOS opravi izbiro in odloči z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi pravice razširjanja radijskih ali televizijskih programov.

(8) Odločba o dodelitvi pravice razširjanja programa v digitalni tehniki vsebuje:

- podatke o izbranem izdajatelju;
- podatke o vrsti dejavnosti (radijska ali televizijska);
- ime programa;
- vrsto programa;
- območje razširjanja;
- pogoje, ki jih bo moral ponudnik upoštevati pri razširjanju programa.

(9) AKOS izda odločbo o dodelitvi pravice razširjanja programa v digitalni tehniki, namenjeni za prireditve in druge časovno omejene dogodke, praviloma največ za 15 dni ali drugi predvideni čas trajanja prireditve.

(10) AKOS vodi uradno evidenco dodeljenih pravic razširjanja programa v digitalni tehniki, ki vsebuje podatke o tem, katerim fizičnim ali pravnim osebam so bile posamezne pravice dodeljene. Podatki iz te uradne evidence so javni.

83. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi pravice razširjanja programa v digitalni tehniki)

(1) AKOS po uradni dolžnosti spremeni odločbo, s katero se je dodelila pravica razširjanja programa v digitalni tehniki, če se spremeni:

- izdajatelj programa,
- ime izdajatelja ali
- ime programa.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka AKOS izda novo odločbo, s katero se izdana odločba deloma ali v celoti spremeni.

84. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi pravice razširjanja programa v digitalni tehniki)

Odločba o dodelitvi pravice razširjanja programa v digitalni tehniki se lahko razveljavi. AKOS razveljavi odločbo o dodelitvi pravice razširjanja programa v digitalni tehniki po uradni dolžnosti, če v postopku nadzora po tem zakonu ugotovi, da imetnik ne izpolnjuje predpisanih pogojev in obveznosti, določenih na podlagi veljavne zakonodaje ali njegove odločbe o dodelitvi pravice razširjanja programa v digitalni tehniki.

85. člen

(prenehanje pravice razširjanja programa v digitalni tehniki)

(1) Pravica razširjanja programa v digitalni tehniki preneha veljati:

- če je prenehal obstajati njen imetnik;
- z razveljavitvijo ali prenehanjem veljavnosti dovoljenja za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti;
- na predlog imetnika pravice, kadar se ji ta želi odpovedati.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka AKOS izda odločbo, s katero ugotovi prenehanje pravice razširjanja programa v digitalni tehniki.

3. Posebnosti pri izvajanju radijske in televizijske dejavnosti

86. člen

(radijske in televizijske programske mreže)

(1) Izdajatelji televizijskih in radijskih programov, ki nimajo statusa programa posebnega pomena, se lahko povezujejo v programske mreže pod temi pogoji:

- vsak od povezanih izdajateljev oddaja najmanj dve uri programa lastne produkcije dnevno;
- skupna lastna produkcija povezanih izdajateljev, ki je izdelana v slovenskem jeziku in v katero se ne všteva program iz prejšnje alineje, dnevno obsega najmanj 25 odstotkov programskih vsebin, ki se oddajajo prek programske mreže;
- povezani izdajatelji sklenejo skupni pisni pravni akt o načinu njenega izvajanja;
- povezani izdajatelji s posebnim aktom imenujejo odgovornega urednika skupnega programa, ki je odgovoren za razširjanje programskih vsebin v skladu s tem zakonom.

(2) Radijska ali televizijska programska mreža se za potrebe tega zakona v mrežnem oddajnem času obravnava kot enotni televizijski ali radijski program z enotno identifikacijo, pri čemer mora biti ob vsakem začetku predvajanja radijskega ali televizijskega programa v času, ko ta ne razširja radijske ali televizijske programske mreže, objavljena identifikacija tega radijskega ali televizijskega programa, ob vsakem začetku razširjanja programske radijske ali televizijske mreže pa identifikacija radijske

ali televizijske mreže, kot sta določeni v dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti.

(3) Povezovanje radijskega ali televizijskega programa v programsko mrežo na podlagi vloge povezanih izdajateljev določi AKOS z vpisom programske mreže v dovoljenje vsakega od povezanih izdajateljev.

87. člen (tematski program)

(1) Tematski radijski program je radijski program, ki je namenjen posebnemu segmentu poslušalcev in s katerim se razširjajo izključno tematsko oziroma žanrsko istovrstne programske vsebine ali glasba.

(2) AKOS določi vrsto tematskega radijskega programa v dovoljenju za izvajanje radijske dejavnosti na podlagi vloge izdajatelja.

(3) AKOS v soglasju s pristojnim ministrstvom v splošnem aktu določi vrste tematskih radijskih programov, njihove značilnosti oziroma programske vsebine, ki jih ti programi lahko razširjajo, in programske zahteve, ki jih mora izdajatelj določiti v vlogi, ter pogoje, pod katerimi jih lahko spreminja.

88. člen (lokalna okna)

(1) Izdajatelj radijskega programa lahko na analognih radijskih frekvencah, ki jih uporablja za razširjanje svojega radijskega programa, ločeno predvaja lokalna okna, v katerih mora istočasno predvajati različne lokalne informativne programske vsebine, lahko pa tudi druge programske vsebine oziroma oglase.

(2) Radijski program se lahko prekinja z lokalnimi okni največ enkrat vsako uro, pri čemer se morajo vsa lokalna okna predvajati istočasno in v enakem trajanju. Vsako od lokalnih oken lahko traja največ tri minute.

(3) Skupni obseg oglasov v lokalnem oknu ne sme presegati 30 odstotkov trajanja lokalnega okna.

(4) AKOS določi vsebino, število, trajanje in analogne radijske frekvence, na katerih so posamezna lokalna okna, v dovoljenju na podlagi vloge izdajatelja.

(5) AKOS podrobneje določi vsebino in značilnosti lokalnih oken v splošnem aktu iz četrtega odstavka 80. člena tega zakona.

(6) Lokalnih oken ni dopustno predvajati v radijskih programih, ki so vključeni v radijsko programsko mrežo.

89. člen (pravica do kratkega poročanja)

(1) Vsak izdajatelj radijskega programa ima pod enakimi pogoji pravico do kratkega poročanja o vseh pomembnih prireditvah in drugih dogodkih, ki so dostopni javnosti.

- (2) Za kratko poročanje po tem členu šteje predvajanje poročila, ki traja največ minuto in pol, in je predvajano v sklopu informativnega programa.
- (3) Organizator pomembnega dogodka lahko kot nadomestilo zahteva od izdajatelja le plačilo vstopnine, če je ta predvidena, in nadomestilo za morebitne dejanske stroške, ki nastanejo zaradi izvajanje te organizatorjeve obveznosti.
- (4) Pravica do kratkega poročanja se mora izvajati tako, da ne moti oziroma ne ovira poteka dogodka.
- (5) Pravica do kratkega poročanja se lahko omeji ali izključi, če bi njeno izvrševanje hudo prizadelo čustva udeležencev dogodka ali ogrozilo javno varnost in red.
- (6) Izdajatelj radijskega programa, ki je uveljavil pravico do kratkega poročanja, mora omogočiti izdajatelju, ki dogodka ni mogel posneti, enkratno uporabo svojega posnetka, ter lahko za to zahteva povrnitev prenosorazmernega dela dejanskih stroškov in navedbo svojega imena oziroma firme ob objavi.
- 4. Obvezni neodplačni prenos programov**
- 90. člen**
(obvezni neodplačni prenos programov)
- (1) Operater mora omogočiti neodplačni prenos radijskih oziroma televizijskih programov v linearni obliki in povezanih dopolnilnih storitev izdajateljev Radiotelevizije Slovenija ter lokalnih oziroma regionalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena v vseh svojih elektronskih komunikacijskih omrežjih, ki so namenjena distribuciji radijskih oziroma televizijskih programov končnim uporabnikom.
- (2) Neodplačni prenos pomeni storitev prenosa signalov radijskih in televizijskih programov po elektronskih komunikacijskih omrežjih do končnih uporabnikov, pri čemer operater to storitev izvaja za izdajatelje neodplačno od sprejemne postaje, ki jo uporablja operater, do končnih uporabnikov, izdajatelji pa operaterju omogočijo neodplačni prenos teh programov.
- (3) Operater ni dolžan izvajati obveznosti neodplačnega prenosa iz prvega odstavka tega člena, če izdajatelj programa od operaterja zahteva plačilo avtorske in sorodnih pravic ali katero drugo plačilo.
- (4) Operater in izdajatelj iz prvega odstavka tega člena za prenos in način vključitve programov v elektronske komunikacijske storitve skleneta dogovor. Če ne pride do sklenitve dogovora v 15 dneh od dne, ko je operater ali izdajatelj zahteval vključitev programa, se lahko smiselno uporablja 68. člen Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22). Če mediacija ni uspešna, AKOS o tem odloči z odločbo na podlagi vloge operaterja ali izdajatelja.
- (5) Operater in izdajatelj iz prvega odstavka tega člena prosto urejata razmerja v zvezi s prenosom radijskih in televizijskih storitev, ki ne spadajo v obveznost neodplačnega prenosa.
- (6) Obveznost neodplačnega prenosa lokalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena se nanaša le na

območje, ki so mu ti programi v skladu s tem zakonom ali dovoljenjem namenjeni in ga vsebinsko pokrivajo.

(7) Obveznost neodplačnega prenosa velja le za operaterje, ki jih pomembno število končnih uporabnikov uporablja kot glavni način za sprejem radijskih oziroma televizijskih programov.

(8) Za izvajanje določb tega člena AKOS na podlagi podatkov iz svojih odločb upravlja evidenco, v kateri obdeluje podatke o:

- radijskih in televizijskih programih, ki izpolnjujejo pogoje za neodplačni prenos;
- območju, ki so mu lokalni oziroma regionalni, študentski in nepridobitni radijski in televizijski programi s statusom posebnega pomena namenjeni in ga vsebinsko pokrivajo;
- elektronskih komunikacijskih omrežij, ki jih pomembno število končnih uporabnikov uporablja za sprejem radijskih in televizijskih programov, in o operaterjih, za katere velja obveznost neodplačnega prenosa.

(9) Radijski in televizijski programi, ki izpolnjujejo pogoje za neodplačni prenos, se v evidenco vpišejo na podlagi zakona (programi Radiotelevizije Slovenija) oziroma odločb o dodelitvi statusa programa posebnega pomena.

(10) Območje, ki so mu lokalni oziroma regionalni, študentski in nepridobitni radijski in televizijski programi s statusom posebnega pomena namenjeni in ga vsebinsko pokrivajo, se v primeru programov Radiotelevizije Slovenija določi na podlagi zakona, v primeru programov s statusom posebnega pomena pa na podlagi podatkov iz dovoljenja ali odločbe o dodelitvi statusa programa posebnega pomena. Če območje ni določeno v navedenih odločbah, AKOS po uradni dolžnosti območje določi v posebni odločbi.

(11) Elektronsko komunikacijsko omrežje, ki ga pomembno število končnih uporabnikov uporablja za sprejem radijskih in televizijskih programov, in operaterja, za katerega velja obveznost neodplačnega prenosa, določi AKOS po uradni dolžnosti v posebni odločbi.

(12) Dopolnilne storitve iz prvega odstavka tega člena se nanašajo zlasti na zagotovitev ustreznega dostopa končnim uporabnikom osebam z invalidnostjo in podatkov, ki podpirajo storitve povezane televizije in elektronskih programskih vodnikov. AKOS lahko s splošnim aktom določi dodatne dopolnilne storitve, ki zasledujejo javni interes.

(13) AKOS sprejme splošni akt, s katerim določi metodologijo za določitev elektronskega komunikacijskega omrežja, ki ga pomembno število končnih uporabnikov uporablja kot sredstvo za sprejem radijskih in televizijskih programov.

(14) Določbe tega člena se ne uporabljajo za operaterje prizemnih radiodifuznih omrežij. Oddajanje lokalnih oziroma regionalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena z njihovimi napravami na oddajnih točkah Radiotelevizije Slovenija se zagotavlja v skladu z zakonom, ki ureja Radiotelevizijo Slovenija.

(15) AKOS na vsakih pet let pregleda obveznosti iz prvega odstavka tega člena ter pripravi poročilo, ki ga pošlje v seznanitev pristojnemu ministrstvu in ministrstvu, pristojnemu za elektronske komunikacije.

91. člen

(obvezno razširjanje programov prek prizemne digitalne radiodifuzije)

(1) Radiotelevizija Slovenija kot operater multipleksa, namenjenega javni radioteleviziji, omogoča neodplačno razširjanje radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena, če obstajajo proste zmogljivosti multipleksa po njegovi zasedbi s programi Radiotelevizije Slovenija, na največ desetih odstotkih zmogljivosti multipleksa v vsaki regiji (razumna obveznost prenosa). Izdajatelji teh radijskih in televizijskih programov Radioteleviziji Slovenija kot operaterju multipleksa v zameno za razširjanje programov mesečno plačujejo sorazmerni delež amortizacijskih in vzdrževalnih stroškov (ustrezno plačilo za ukrepe).

(2) Radiotelevizija Slovenija omogoča neodplačno razširjanje radijskih in televizijskih programov tistim izdajateljem, ki so na podlagi zakona, ki ureja elektronske komunikacije, imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za lastni multipleks in ki na oddajnih točkah Radiotelevizije Slovenija z lastno opremo razširjajo radijske in televizijske programe s statusom posebnega pomena. Če izdajatelji teh programov v svoj multipleks vključijo tudi druge programe, Radiotelevizija Slovenija za programe, ki nimajo statusa programa posebnega pomena v skladu s tem zakonom, omogoča odplačno razširjanje.

(3) Operater prizemnega digitalnega omrežja na posameznem območju Republike Slovenije mora pod enakimi pogoji razširjati radijske oziroma televizijske programe, ki imajo dovoljenje iz 82. člena tega zakona za isto območje, razen ko gre za razširjanje programov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Operater prizemnega digitalnega omrežja na posameznem območju Republike Slovenije mora dovoliti vključitev vseh radijskih in televizijskih programov, ki imajo pravico iz tretjega odstavka 82. člena tega zakona za isto območje, če obstajajo razpoložljive zmogljivosti na omrežju.

(5) Operater prizemnega digitalnega omrežja na posameznem območju Republike Slovenije ne sme razširjati radijskih in televizijskih programov, ki nimajo pravice iz tretjega odstavka 82. člena tega zakona za isto območje.

5. Svet za radiodifuzijo

92. člen

(naloge)

Svet za radiodifuzijo je neodvisno strokovno telo, ki opravlja naslednje naloge:

- ocenjuje stanje radijskih in televizijskih programov;
- pripravi obrazloženi predlog izbire ponudnikov na javnih razpisih za dodelitev pravic razširjanja radijskih in televizijskih programov na prizemni radiodifuziji;
- pripravi seznam pomembnejših dogodkov za televizijski prenos, v skladu z zakonom, ki ureja avdiovizualne medijske storitve;
- za državni zbor pripravlja letna poročila oziroma ocene stanja na področju radiodifuzije in predloge za izboljšanje stanja;
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom, aktom o ustanovitvi, z zakonom, ki ureja avdiovizualne medijske storitve, in zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

93. člen
(sestava, imenovanje in razrešitev)

(1) Svet za radiodifuzijo sestavlja sedem članov, ki jih na podlagi javnega poziva imenuje državni zbor. Na javni poziv se lahko prijavijo kandidati s področja prava, telekomunikacij in informatike, avdiovizualne kulture, ekonomije, novinarstva in komunikologije.

(2) Člani Sveta za radiodifuzijo (v nadaljnjem besedilu: član sveta) ne morejo biti:

- funkcionarji, poslanci in zaposleni v državnih organih;
- člani vodstev političnih strank;
- redno zaposleni pri izdajatelju radijskega ali televizijskega programa ali v oglaševalski organizaciji;
- osebe, ki imajo kot zunanji sodelavci sklenjeno pogodbeno razmerje z izdajateljem radijskega ali televizijskega programa ali oglaševalsko organizacijo;
- osebe, ki imajo v lasti več kot en odstotek kapitala ali upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali v oglaševalski organizaciji.

(3) Svet za radiodifuzijo ima predsednika, ki ga imenujejo člani sveta izmed sebe.

(4) Mandat predsednika in članov sveta je pet let. Po izteku mandata so lahko ponovno imenovani.

(5) Član sveta je lahko predčasno razrešen:

- če to sam zahteva;
- če je obsojen za kaznivo dejanje s kaznijo odvzema prostosti;
- zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje svoje funkcije;
- če ne izpolnjuje več pogojev za člana sveta;
- če ne ravna v skladu z zakonom;
- če se neopravičeno ne udeležuje sej sveta.

(6) Član sveta je predčasno razrešen, ko državni zbor ugotovi nastop enega od razlogov iz prejšnjega odstavka in na tej podlagi odloči o predčasni razrešitvi. Pobudo za predčasno razrešitev na podlagi druge do vključno šeste alineje prejšnjega odstavka lahko da državnemu zboru pristojno ministrstvo, AKOS ali neposredno Svet za radiodifuzijo.

(7) Natančnejšo organizacijo in način delovanja Sveta za radiodifuzijo v skladu s tem zakonom določi državni zbor v aktu o ustanovitvi.

94. člen
(podpora in sredstva za delovanje)

(1) Sredstva za delo Sveta za radiodifuzijo zagotovi AKOS. Sredstva po nalogu Sveta za radiodifuzijo upravlja AKOS.

(2) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in nagrade za svoje delo v skladu z aktom o ustanovitvi.

(3) Tehnično, strokovno, finančno in administrativno podporo za delovanje Sveta za radiodifuzijo zagotovi in izvaja AKOS.

VI. NADZOR

95. člen
(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za kulturo in medije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek AKOS opravlja nadzor nad izvajanjem prvega in drugega odstavka 22. člena tega zakona (če gre za avdiovizualne medijske storitve), tretjega odstavka 22. člena tega zakona, 41. do 48. člena tega zakona, 51. člena tega zakona (če gre za avdiovizualne medijske storitve), 52. člena tega zakona (če gre za radijske programe), 55. do 60. člena tega zakona (če gre za radijske programe), 61. do 63. člena tega zakona, 66. in 67. člena tega zakona, 79. do 91. člena tega zakona ter 96. in 97. člena tega zakona.

(3) Naloge nadzora iz prejšnjega odstavka izvajajo osebe, ki so zaposlene na AKOS in jih minister pooblasti za izvajanje teh nalog (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen osebe AKOS).

(4) Pooblastilo za opravljanje nalog nadzora iz prejšnjega odstavka se izkazuje s službeno izkaznico, ki jo izda pristojni minister.

(5) Pooblaščen osebe AKOS morajo izpolnjevati pogoje za inšpektorje, ki jih predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor.

(6) Pooblaščen osebe AKOS samostojno opravljajo naloge nadzora po tem zakonu, vodijo upravni postopek ter izdajajo odločbe in sklepe v upravnem postopku. Za druga pooblastila, postopek in ukrepanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

(7) Pooblaščen oseba AKOS ali pristojna inšpektorica oziroma pristojni inšpektor imajo v primeru kršitev določb tega zakona, če ta zakon ne določa drugače, pravico in dolžnost:

- odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti na način in v roku, ki ga sam določi;
- izvesti postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške;
- naznaniti kaznivo dejanje ali vložiti kazensko ovadbo za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
- predlagati drugemu pristojnemu organu sprejetje ukrepov.

(8) AKOS lahko v primeru kršitev določb oziroma neizvajanja zahtev in omejitev iz drugega odstavka tega člena v okviru inšpekcijskega nadzora:

- izdajatelju začasno prekliče dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti;
- izdajatelju razveljavi dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti;
- izdajatelju začasno odvzame pravico razširjanja programa na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki;
- izdajatelju odvzame pravico razširjanja na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki;
- izdajatelju odvzame status programa posebnega pomena.

96. člen
(obvezna hramba posnetkov in podatkov)

(1) Izdajatelji radijskih programov morajo najmanj 30 dni hraniti posnetke vsakega posameznega dneva programa z vsemi objavljenimi programskimi, oglaševalskimi in drugimi vsebinami, kakor so bile zaporedno predvajane v 24 urah, v obliki in način, ki ju podrobneje določi AKOS. Izdajatelji radijskih programov, ki predvajajo lokalna okna, morajo hraniti posnetke tudi za vsako posamezno lokalno okno posebej.

(2) Izdajatelji televizijskih programov morajo najmanj šest mesecev hraniti posnetke programskih vsebin ter spremljajočih oglaševalskih in drugih vsebin po tem, ko so jih zadnjič ponudili za ogled ali poslušanje, s spremljajočimi podatki ter v obliki in na način, ki ju podrobneje predpiše AKOS.

(3) Izdajatelji televizijskih programov morajo poleg posnetkov iz prejšnjega odstavka najmanj šest mesecev za vsak dan posebej hraniti tudi podatke o vseh predvajanih programskih, oglaševalskih in drugih vsebinah. Podatki morajo vsebovati informacije o datumu predvajanja vsebine, začetnem času, trajanju, naslovu, vrsti in zvrsti vsebine ter vrsti produkcije in producentu, kakor to podrobneje določi AKOS.

(4) Izdajatelji televizijskih programov morajo najmanj eno leto hraniti podatke o predvajanih slovenskih avdiovizualnih delih in slovenskih avdiovizualnih delih neodvisnih producentov v letnem oddajnem času za prejšnje koledarsko leto. Podatki morajo vsebovati informacije o datumu in času, ko so bila dela predvajana ali na voljo za ogled, o njihovem trajanju, naslovu, vrsti in zvrsti ter vrsti produkcije in producentu, kakor to podrobneje določi AKOS.

(5) V primeru tehnične okvare, zaradi katere izdajatelj radijskega ali televizijskega programa ni shranil določenega dela programske vsebine, mora izdajatelj o okvari in obsegu neposnete predvajane programske vsebine v treh dneh pisno obvestiti AKOS.

97. člen (pošiljanje podatkov)

(1) Izdajatelji radijskih oziroma televizijskih programov morajo poslati AKOS vse zahtevane podatke o programu, potrebne za izvedbo posameznega postopka nadzora po tem zakonu, pri čemer morajo zahtevani podatki izhajati iz posnetkov programa, ki jih morajo izdajatelji hraniti v skladu s prejšnjim členom.

(2) Posnetki programa in podatki o programu se pošljejo ali dajo na voljo na podlagi pisne zahteve AKOS brezplačno, in sicer v obsegu, ki je potreben za dokazovanje izpolnjevanja programskih zahtev oziroma drugih obveznosti po tem zakonu, in v roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni, ter v obliki in na način, določenih v pisni zahtevi AKOS.

(3) Zahtevani podatki morajo biti sorazmerni z namenom, za katerega bodo uporabljeni. AKOS mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih podatkov.

98. člen (metodologija nadzorstva)

AKOS s splošnim aktom določi metodologijo nadzorstva, s katero podrobneje določi način ugotavljanja izpolnjevanja programskih zahtev in omejitev, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe, obveznost hrambe ter

pošiljanje posnetkov programa in podatkov o programu ter klasifikacijo programskih in drugih vsebin, ki izhajajo iz tega zakona. AKOS s splošnim aktom določi tudi tehnične značilnosti in opremo posnetkov, podrobneje pa lahko uredi tudi druga vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju posameznih določb tega zakona iz njegove pristojnosti.

VII. KAZENSKE DOLOČBE

99. člen (najhujši prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, z globo od 10.000 do 100.000 eurov pa pravna oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. delež slovenskih avdiovizualnih del ne obsega najmanj pet odstotkov letnega oddajnega časa televizijskega programa (prvi odstavek 42. člena);
2. izdajatelj, ki ne izpolnjuje deleža iz prvega odstavka 42. člena tega zakona, vsako koledarsko leto ne zagotovi finančnih sredstev v višini najmanj dveh odstotkov vseh njegovih prihodkov iz naslova izvajanja televizijske dejavnosti v prejšnjem koledarskem letu in jih ne nameni za produkcijo ali pridobitev pravic do slovenskih avdiovizualnih del, ki jih predvaja v svojem televizijskem programu (drugi odstavek 42. člena);
3. slovenska avdiovizualna dela na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj ne obsegajo najmanj 25 odstotkov letnega oddajnega časa ali če ene četrtine tega deleža niso ustvarili neodvisni producenti (prvi odstavek 44. člena);
4. avdiovizualna dela neodvisnih producentov ne obsegajo najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (drugi odstavek 44. člena);
5. kot operater ne omogoči neodplačnega prenosa radijskih oziroma televizijskih programov v linearni obliki ali povezanih dopolnilnih storitev izdajateljev Radiotelevizije Slovenija ali lokalnih oziroma regionalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena v skladu z določbami prvega do tretjega odstavka 90. člena tega zakona;
6. kot Radiotelevizija Slovenija kot operater multipleksa, namenjenega javni radioteleviziji, ne omogoči neodplačnega razširjanja radijskih in televizijskih programov v skladu s prvim odstavkom 91. člena tega zakona;
7. kot Radiotelevizija Slovenija ne omogoči neodplačnega razširjanja radijskih in televizijskih programov v skladu z drugim odstavkom 91. člena tega zakona,
8. kot operater prizemnega digitalnega omrežja razširja radijske oziroma televizijske programe v nasprotju s tretjim ali petim odstavkom 91. člena tega zakona;
9. kot operater prizemnega digitalnega omrežja ne dovoli vključitve programov v skladu s četrtem odstavkom 91. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 500 do 2.500 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali odgovorna oseba samoupravnih lokalnih skupnosti.

(4) Z globo od 200 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena posameznik.

100. člen
(hujši prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. krši zaščito vira informacij iz prvega odstavka 6. člena tega zakona;
2. v nasprotju z drugim odstavkom 6. člena tega zakona namesti vdorno programsko opremo za nadzor;
3. ne razkrije vsakega dejanskega ali možnega nasprotja interesov ali tega ne objavi v skladu s 23. členom tega zakona;
4. v mediju spodbuja nasilje ali sovraštvo do skupine oseb ali člana take skupine na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti, spolne usmerjenosti ali državljanstva (prva alineja prvega odstavka 51. člena);
5. v mediju prizadene telesni, duševni ali moralni razvoj otrok ali če programske vsebine, ki bi lahko resno škodovala njihovem telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju, v mediju niso ponujene tako, da otroci do njih v normalnih razmerah ne morejo dostopati (drugi odstavek 52. člena);
6. otroke v mediju izpostavi samovoljnemu ali nezakonitemu vmešavanju v njihovo zasebno življenje, družino ali dom ali nezakonitim napadom zoper njihovo čast in ugled ali če pri zbiranju informacij, poročanju in objavi fotografij ter pri prenašanju izjav o otrocih ne pokaže posebne obzirnosti oziroma če pri tem škoduje otrokovim koristim (tretji odstavek 52. člena);
7. kot izdajatelj v svojem mediju na zahtevo državnih organov, javnih podjetij ali javnih zavodov brez odlašanja brezplačno ne objavi nujnega sporočila v zvezi z resno ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine ter varnosti države (prvi odstavek 54. člena) ali če v primeru dalj časa trajajoče nevarnosti oziroma ogroženosti nujnega sporočila ne objavi večkrat, dokler nevarnost oziroma ogroženost ne preneha (drugi odstavek 54. člena);
8. oglaševanje zavaja glede svoje narave ali oglasi niso jasno prepoznavni kot taki oziroma se ne razločujejo od uredniško oblikovanih programskih vsebin (prvi odstavek 55. člena);
9. oglasi niso označeni z navedbo, da gre za oglase, ali če druge vrste plačanih objav niso označene kot »plačana objava« ali ne vsebujejo podatka o naročniku objave (drugi odstavek 55. člena);
10. v mediju prikrito oglašuje tako, da pri bralcu, poslušalcu ali gledalcu vzbuja vtis, da gre pri objavljenem oglasu ali drugi plačani objavi za uredniško oblikovano programsko vsebino oziroma novinarski prispevek (prvi odstavek 56. člena);
11. pri oglaševanju uporablja tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglasov (tretji odstavek 56. člena);
12. z oglasi prizadene spoštovanje človekovega dostojanstva ali spodbuja nasilje ali sovraštvo do skupine oseb ali člana take skupine na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti, spolne usmerjenosti ali državljanstva ali spodbuja vedenja ali dejanja, ki škodujejo zdravju ali varnosti ljudi, zaščiti okolja ali varstvu kulturne dediščine, ali žali verska ali politična prepričanja ali škodi interesom uporabnikov oziroma potrošnikov ali trži s predpisi neskladne izdelke, ki niso zdravila, a se predstavljajo z lastnostmi za zdravljenje in preprečevanje bolezni (četrti odstavek 56. člena zakona);
13. izvaja oglaševanje, sponzoriranje, radijsko ali televizijsko prodajo ali promocijsko umeščanje izdelkov v medijih v primerih iz 57. člena tega zakona;

14. oglasi, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci, ali v katerih nastopajo otroci, vsebujejo prizore nasilja, pornografije ali druge vsebine, ki bi lahko škodovale njihovem zdravju ali duševnemu ali telesnemu razvoju ali kako drugače negativno vplivale na dovzetnost otrok (prvi odstavek 58. člena);
15. z oglasi spodbuja otroke k nakupu proizvodov ali storitev z izkoriščanjem njihove neizkušenosti in lahkovernosti ali spodbuja otroke, da bi prepričevali starše ali koga drugega v nakup proizvodov ali storitev, ali izkorišča posebno zaupanje otrok v starše, učitelje ali druge osebe ali prikazuje otroke v nevarnih situacijah (drugi odstavek 58. člena);
16. kot naročnik oglasa vpliva na programsko zasnovo ali uredniško neodvisnost medija (prvi odstavek 59. člena);
17. sponzorirana programska vsebina ni jasno označena kot takšna z navedbo sponzorjevega imena ali njegovega znaka (prvi odstavek 60. člena);
18. so poročila ali druge aktualne informativne programske vsebine sponzorirane (četrti odstavek 60. člena);
19. kot javni subjekt ali subjekt pod prevladujočim vplivom javnih subjektov izvede dodelitev sredstev ali drugih prispevkov izdajateljem ali ponudnikom spletnih platform za državno oglaševanje ali javna naročila blaga in storitev v nasprotju z drugim odstavkom 64. člena tega zakona;
20. kot javni subjekt ali subjekt pod prevladujočim vplivom javnih subjektov najpozneje do konca marca tekočega leta ne pripravi in javno objavi pregleda izvedenih oglaševalskih kampanj za prejšnje leto v skladu s tretjim odstavkom 64. člena tega zakona;
21. kot Radiotelevizija Slovenija, Slovenska tiskovna agencija ali medij, ki ga izdaja javni subjekt ali subjekt pod prevladujočim vplivom javnih subjektov, politično ali versko oglašuje (prvi odstavek 65. člena);
22. se programska vsebina, ki je bila delno ali v celoti ustvarjena s sistemi generativne umetne inteligence, povsem jasno ne prepozna ali se posebej ne loči od drugih programskih vsebin medija (prvi odstavek 66. člena);
23. programska vsebina, ki je bila delno ali v celoti ustvarjena s sistemi generativne umetne inteligence, ni označena z jasnimi in sistematiziranimi oznakami, in sicer na začetku in koncu programske vsebine (drugi odstavek 66. člena);
24. kot izdajatelj uporabnikov ne seznani, na kakšen način uporablja sisteme umetne inteligence (tretji odstavek 66. člena);
25. informacije ali oznake o uporabi sistemov umetne inteligence niso v slovenščini oziroma jeziku, ki je uporabnikom na območju Republike Slovenije zlahka razumljiv, ali če medij poleg besednega jezika pri označevanju vsebin ne uporablja splošno razumljivih simbolov in slik ter digitalnih kod, ki omogočajo strojno branje (četrti odstavek 66. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 250 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali odgovorna oseba samoupravnih lokalnih skupnosti.

(4) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena posameznik.

(1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. delež programskih vsebin lastne produkcije ne obsega najmanj 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa posameznega radijskega ali televizijskega programa (prvi odstavek 41. člena);
2. delež slovenske glasbe ne obsega najmanj 20 odstotkov števila vseh skladb, predvajanih v dnevnem oddajnem času posameznega radijskega ali televizijskega programa (prvi odstavek 43. člena);
3. v primeru radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija delež iz prvega odstavka 43. člena tega zakona ne znaša najmanj 40 odstotkov ali v primeru lokalnih oziroma regionalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena ta delež ne znaša najmanj 25 odstotkov (drugi odstavek 43. člena);
4. je ime medija ali njegovih rubrik oziroma oddaj v nasprotju s prvim odstavkom 50. člena tega zakona;
5. razširja programske vsebine ali oglase v nasprotju z zahtevami iz drugega do četrtega odstavka 50. člena tega zakona;
6. kot izdajatelj, ki v okviru medija dovoljuje komentiranje javnosti, ne oblikuje pravil za komentiranje ali jih javno ne objavi na primernem mestu v mediju (prvi odstavek 53. člena);
7. pravila za komentiranje ne določajo sestavin iz drugega odstavka 53. člena tega zakona;
8. komentarja, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, ne umakne v najkrajšem možnem času po prijavi oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi (tretji odstavek 53. člena);
9. neodplačne objave niso jasno označene kot take z navedbo, da gre za neodplačne objave, ali če ne vsebujejo podatka o naročniku objave (tretji odstavek 55. člena);
10. kot sponzor vpliva na sponzorirane programske vsebine ali njihovo umestitev v mediju in s tem omejuje uredniško neodvisnost medija (drugi odstavek 60. člena);
11. sponzorirane programske vsebine spodbujajo prodajo oziroma nakup ali dajanje v najem izdelkov ali storitev sponzorja ali tretje osebe, še posebej s posebnimi predstavitvami teh izdelkov ali storitev (tretji odstavek 60. člena);
12. skupni obseg oglasov in radijske prodaje v radijskem programu presega 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa (61. člen);
13. v radijskem programu promocijsko umešča izdelke v otroških, verskih ali informativnih programskih vsebinah, kot so poročila in dnevnoinformativne oddaje, ali v oddajah za zaščito potrošnikov ali svetovalnih oddajah (prvi odstavek 62. člena);
14. programske vsebine, ki vsebujejo promocijsko umeščanje izdelkov, ne izpolnjujejo pogojev iz četrtega odstavka 62. člena tega zakona;
15. kot Radiotelevizija Slovenija s predvajanjem oglasov prekinja radijske ali televizijske programske enote ali oddaje iz prvega odstavka 63. člena tega zakona (prvi odstavek 63. člena);
16. na tretjem programu Radia Slovenija – programu Ars predvaja oglase (drugi odstavek 63. člena);
17. skupni obseg oglasov in radijske prodaje v posameznem radijskem programu Radiotelevizije Slovenija presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa (tretji odstavek 63. člena);
18. kot izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa ne izvaja radijske oziroma televizijske dejavnosti na podlagi ali v skladu z dovoljenjem za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti (prvi odstavek 79. člena);
19. kot imetnik dovoljenja za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti izvaja dejavnost iz tega dovoljenja med trajanjem začasnega preklica (tretji odstavek 80. člena);

20. kot izdajatelj radijskega programa predvaja lokalna okna v nasprotju s prvim odstavkom 88. člena tega zakona;
21. prekinja radijski program z lokalnimi okni v nasprotju z drugim odstavkom 88. člena tega zakona;
22. skupni obseg oglasov v lokalnem oknu presega 30 odstotkov trajanja lokalnega okna (tretji odstavek 88. člena);
23. predvaja lokalna okna v radijskih programih, ki so vključeni v radijsko programsko mrežo (šesti odstavek 88. člena).

(2) Z globo od 500 do 2.500 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali odgovorna oseba samoupravnih lokalnih skupnosti.

(4) Z globo od 50 do 200 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena posameznik.

102. člen (najlažji prekrški)

- (1) Z globo od 500 do 2.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
1. je novinarski prispevek podpisan v nasprotju s petim odstavkom 5. člena tega zakona;
 2. kot izdajatelj ne zagotovi, da ima njegov medij ves čas odgovornega urednika, ali če imenovanje ali razrešitev odgovornega urednika ali imenovanje vršilca dolžnosti odgovornega urednika izvede v nasprotju s prvim odstavkom 7. člena tega zakona;
 3. kot izdajatelj imenuje vršilca dolžnosti odgovornega urednika za več kot šest mesecev (drugi odstavek 7. člena);
 4. ne pošlje odgovora na vprašanje v roku iz tretjega odstavka 11. člena tega zakona ali če ne pošlje dodatnih pojasnil v roku iz četrtega odstavka 11. člena tega zakona ali če ravna v nasprotju s petim odstavkom 11. člena tega zakona;
 5. ne pošlje ali da na voljo statističnih podatkov o medijih v skladu s prvim in drugim odstavkom 19. člena tega zakona;
 6. kot izdajatelj najpozneje v 30 dneh po začetku izdajanja oziroma delovanja medija oziroma od nastanka spremembe oziroma od prenehanja delovanja pristojnemu ministrstvu ne pošlje podatkov iz prvega odstavka 20. člena tega zakona (tretji odstavek 20. člena);
 7. kot javni subjekt ali subjekt pod prevladujočim vplivom javnih subjektov ne pošlje podatkov v skladu s prvim odstavkom 21. člena tega zakona;
 8. kot izdajatelj ne zagotovi objave predpisanih podatkov v skladu s prvim odstavkom 22. člena tega zakona;
 9. kot izdajatelj ne zagotovi dostopa do podatkov v skladu z drugim odstavkom 22. člena tega zakona;
 10. kot izdajatelj radijskega programa ne objavi imena oziroma identifikacije svojega programa najmanj enkrat na vsako uro oddajanja (tretji odstavek 22. člena);
 11. kot izdajatelj v primeru ugotovljenih kršitev iz 67. člena tega zakona ne umakne programske vsebine v najkrajšem možnem času oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi (67. člen);
 12. ne hrani kopije vsebine, za katero se zahteva popravek, v skladu s petim odstavkom 69. člena tega zakona;

13. o zavrnitvi zahteve za objavo popravka odgovorni urednik pisno ne obvesti osebe, ki je zahtevala objavo popravka, najpozneje v treh delovnih dneh po prejemu zahteve za objavo popravka ali odločitev o zavrnitvi objave popravka ni pisno obrazložena ali ne vsebuje navedbe razloga za zavrnitev iz prvega odstavka 71. člena tega zakona ali obvestilo o zavrnitvi objave popravka ni bilo poslano na enak način, kot je bila vložena zahteva za objavo popravka (drugi odstavek 71. člena);
14. ne objavi identifikacije radijskega oziroma televizijskega programa v skladu z drugim odstavkom 86. člena tega zakona;
15. kot izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa ne hrani posnetkov ali podatkov v skladu s prvim do četrtem odstavkom 96. člena tega zakona;
16. kot izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa v primeru tehnične okvare, zaradi katere ni shranil določenega dela programske vsebine, o okvari in obsegu neposnete predvajane programske vsebine pisno ne obvesti AKOS v treh dneh (peti odstavek 96. člena);
17. kot izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa ne pošlje ali da na voljo posnetkov ali podatkov v skladu s prvim ali drugim odstavkom 97. člena tega zakona.

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 50 do 250 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali odgovorna oseba samoupravnih lokalnih skupnosti.

(4) Z globo od 50 do 100 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena posameznik.

103. člen

(globe pri medijskih koncentracijah)

(1) Z globo od 5.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, z globo od 10.000 do 100.000 eurov pa pravna oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

- ne prihlasi medijske koncentracije v skladu z drugim odstavkom 25. člena tega zakona;
- v nasprotju s 26. členom tega zakona izvršuje pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz medijske koncentracije;
- ne izpolni obveznosti, določenih v odločbi o skladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083 iz prve alineje prvega odstavka 33. člena tega zakona;
- ravna v nasprotju z odločbo o neskladnosti medijske koncentracije s tem zakonom in Uredbo (EU) 2024/1083 iz druge alineje prvega odstavka 33. člena tega zakona;
- ravna v nasprotju z odločbo iz 37. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 500 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega

podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 200 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena posameznik.

104. člen

(prekršek samostojnega novinarja)

Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek samostojni novinar, če najpozneje v 15 dneh po nastanku spremembe ne sporoči pristojnemu ministrstvu spremembe podatka, ki se vodi v razvidu samostojnih novinarjev, ali dejstva, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 8. člena tega zakona (prvi odstavek 9. člena).

105. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

106. člen

(prehodna ureditev upravnih postopkov in postopkov nadzora)

(1) Upravni postopki, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, razen če je v prehodnih določbah tega zakona za posamezni upravni postopek določeno drugače.

(2) Postopki upravnega in inšpekcijskega nadzora, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

107. člen

(prehodna ureditev postopka vpisa v razvid medijev)

(1) Postopki vpisa v razvid medijev, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso končani, se končajo v skladu z določbami tega zakona.

(2) Pristojno ministrstvo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona pozove vse izdajatelje medijev, ki so vpisani v razvid medijev, da sporočijo podatke, ki se vodijo v razvidu medijev po tem zakonu.

(3) Če izdajatelj v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni, ne sporočijo podatkov iz prejšnjega odstavka, pristojno ministrstvo po uradni dolžnosti izbriše medij iz razvida medijev. Pristojno ministrstvo izbriše medij iz razvida medijev, če medij ne izhaja več oziroma je prenehal delovati.

108. člen

(prehodna ureditev postopka vpisa v razvid samostojnih novinarjev)

(1) Postopki vpisa v razvid samostojnih novinarjev, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso končani, se končajo v skladu z določbami tega zakona.

(2) Novinarji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona status samostojnega novinarja v skladu z Zakonom o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS, 47/12, 47/15 – ZZSDT, 22/16, 39/16, 45/19 – odl. US, 67/19 – odl. US in 82/21; v nadaljnjem besedilu: Zakon o medijih), se v razvid samostojnih novinarjev iz 8. člena tega zakona vpišejo po uradni dolžnosti.

109. člen

(prehodna ureditev programov s statusom posebnega pomena)

(1) Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona status lokalnega ali regionalnega radijskega ali televizijskega programa v skladu s 77. do 79. členom Zakona o medijih, imajo ob uveljavitvi tega zakona priznan status lokalnega oziroma regionalnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena v skladu s 45. členom tega zakona.

(2) Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona status študentskega radijskega ali televizijskega programa v skladu z 80. členom Zakona o medijih, imajo ob uveljavitvi tega zakona priznan status študentskega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena v skladu s 47. členom tega zakona.

(3) Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona status nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa v skladu z 81. členom Zakona o medijih, imajo ob uveljavitvi tega zakona priznan status nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena v skladu z 48. členom tega zakona.

(4) Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona status lokalnega programa posebnega pomena in so v skladu z drugim odstavkom 79. člena Zakona o medijih in na podlagi odločbe AKOS organizacijsko in programsko povezani za izdajanje lokalnega programa v mreži, imajo ob uveljavitvi tega zakona priznано, da so organizacijsko in programsko povezani za razširjanje lokalnega radijskega ali televizijskega programa v mreži v skladu s 46. členom tega zakona.

(5) Postopki priznanja statusa lokalnega oziroma regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso končani, se končajo v skladu z določbami tega zakona.

(6) Izdajatelji iz prvega do četrtega odstavka tega člena uskladijo svoj status programa posebnega pomena z določbami tega zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

110. člen

(prehodna ureditev postopkov izdaje dovoljenj za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti)

Postopki za izdajo dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso končani, se končajo po določbah tega zakona.

111. člen

(prehodna ureditev postopkov akreditacije tujega dopisništva
oziroma tujega dopisnika)

(1) Odločbe o akreditaciji tujega dopisništva oziroma odločbe o akreditaciji tujega dopisnika v Republiki Sloveniji in izkaznice o akreditaciji, izdane do uveljavitve tega zakona, veljajo do poteka veljavnosti teh odločb.

(2) Postopki v zvezi z vpisom v register tujih dopisništev in dopisnikov, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso končani, se ustavijo.

112. člen

(prehodna ureditev Sveta za radiodifuzijo)

(1) Svet za radiodifuzijo nadaljuje delo v obstoječi sestavi.

(2) Naloge, ki jih je Svet za radiodifuzijo že začel izvajati in ob uveljavitvi tega zakona še niso končane, se končajo po določbah Zakona o medijih, razen če v zvezi s posameznim postopkom v prehodnih določbah tega zakona ni določeno drugače.

113. člen

(rok za sprejetje oziroma uskladitev podzakonskih in drugih aktov)

(1) Vlada sprejme uredbi iz sedmega odstavka 8. člena in petega odstavka 14. člena tega zakona ter priporočila iz četrtega odstavka 64. člena najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) AKOS sprejme splošne akte iz 49. člena, šestega odstavka 62. člena, tretjega odstavka 87. člena in trinajstega odstavka 90. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) AVK sprejme splošna akta iz četrtega odstavka 25. člena in osmega odstavka 27. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) AKOS uskladi Splošni akt o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (Uradni list RS, št. 95/06 in 25/07) in Splošni akt o metodologiji nadzorstva avdiovizualnih medijskih storitev, radijskih programov in platform za izmenjavo videov (Uradni list RS, št. 87/22) z določbami tega zakona najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(5) Pristojno ministrstvo pripravi prvi pregled medijske pluralnosti iz 18. člena tega zakona v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

114. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov in podaljšanje njihove uporabe)

(1) Z uveljavitvijo tega zakona preneha veljati Zakon o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS, 47/12, 47/15 – ZZSDT, 22/16, 39/16, 45/19 – odl. US, 67/19 – odl. US in 82/21; v nadaljnjem besedilu: Zakon o medijih).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se:

- 4. in 4.a člen Zakona o medijih uporabljata do začetka uveljavitve uredbe iz petega odstavka 14. člena tega zakona,
- 56. do 58. člen Zakona o medijih uporabljajo do začetka uporabe 24. do 39. člena tega zakona.

(3) Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

- Pravilnik o načinu vodenja in postopku za vpis ter o posredovanju podatkov iz razvida medijev (Uradni list RS, št. 58/01 in 94/02),
- Uredba o merilih oziroma pogojih za določitev slovenskih avdiovizualnih del (Uradni list RS, št. 105/01),
- Pravilnik o merilih za opredelitev vsebin lastne produkcije (Uradni list RS, št. 77/02), vendar se uporablja do sprejetja s tem zakonom posodobljenega Splošnega akta o metodologiji nadzorstva avdiovizualnih medijskih storitev, radijskih programov in platform za izmenjavo videov (Uradni list RS, št. 87/22), kolikor ni v nasprotju z določbami tega zakona,
- Uredba o izvedbi rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje ustvarjanja programskih vsebin medijev (Uradni list RS, št. 78/06, 4/11 in 8/12), vendar se uporablja do uveljavitve uredbe iz petega odstavka 14. člena tega zakona,
- Uredba o postopku in podrobnejših merilih za pridobitev statusa samostojnega novinarja in za vodenje razvida kot javne knjige (Uradni list RS, št. 105/01), vendar se uporablja do uveljavitve uredbe iz petega odstavka 8. člena tega zakona in
- Pravilnik o programih posebnega pomena (Uradni list RS, št. 85/02), vendar se uporablja do uveljavitve splošnega akta iz 49. člena tega zakona.

115. člen

(začetek uporabe določb o oceni koncentracij na medijskem trgu)

(1) Določbe 24. do 39. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. maja 2026.

(2) Postopki, začeti na podlagi 58. člena Zakona o medijih, ki ob začetku uporabe 24. do 39. člena tega zakona še niso končani, se končajo v skladu z določbami 58. člena Zakona o medijih.

(3) Postopki ocene koncentracij na medijskem trgu po tem zakonu se uporabljajo le za koncentracije na medijskem trgu, nastale po začetku uporabe 24. do 39. člena tega zakona.

(4) Ničnost iz tretjega odstavka 26. člena tega zakona velja le za dejanja, storjena po začetku uporabe 24. do 39. člena tega zakona.

116. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.